உ

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீராமஜாதகம்.

தில்லைச்சிதம்பரம் - பஞ்சக்குரோசமத்தியில்
(தச்சக்காடு என்று வழங்குகின்ற)
தக்ஷகவநத்தி லிருக்கும்
கௌண்டிந்யகோத்ரரும்,
ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரரு மாகிய
இராமஸ்வாமிசாஸ்த்ரியார்குமாரர்
சேஷசாஸ்த்ரியாரியற்றியது

இஃது
புரசை - அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள் முன்னிலையிற்
பார்வையிடப்பட்டு
மஹாராஜராஜஸ்ரீ - ஷஹாண்டௌஸ்துபாரி
உவ்வேரிபுத்தேரி
செங்கல்வராயநாயகரவர்கள்
உதவியால்
அவரது
வேதாந்தவித்யாவிலாஸ
அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

பிரமோதூத ஹூ புரட்டாசிமீ
௧௮௭௦ ஹூ செப்டம்பர் மீ
MADRAS.

இதன்விலை - அணா - ௪

அறிக்கை.

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை, செங்கழுநீர் பிள்ளையார்கோவில்தெரு - ௪௰- ம் நெம்பர்வீட்டில்- மஹாராஜராஜஸ்ரீ மி- தா. இரிசப்பசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரத்தில் - கம்பராமாயணம் கிருஷ்ண சாஸ்த்ரியாரிடத்திலும், இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள்கிரயங்கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீராமாயபரப்ரஹ்மணேநம:.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரசை- அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியார்-இயற்றிய நேரிசையாசிரியப்பா.

மாதவமுநிவருமாண்பமையிருவர
இடையறப்பழிச்சியேத்துதில்லையது
கண்ணுதற்பெருமான் காரிகைகாணிய
அன்னவர்முன்னைஞான்றருள்பெறீஇயுயவான்
உருவருவாய்நின்றொளிர்நடனவின்றது
சந்தானகுரவர்சமயாசிரியர
நந்தாவுலகநவையறவெழுதாப
பனுவறகொழிதமிழ்ப்பஃறொடைபுனைந்தது
உலகமுழுவதூஉமுருவாமொருவற
கலகிலசீர்சானறவகமலராயது
தில்லைபதிககடசெறிந்தவைநகுரோசத்
தெல்லைநாபபணியலவடபாலது
தடமாமலர்பபொழிறறலைநறுநதுணர்கொய
மடவார்சுரிகுழன்மஞ்ஞைமுறகாணூஉக
கருமுகிலிதுகொலெனறகஙகளிசிறபபக
கட்புலனகுகபுகாவிபோன்மெனுப
பெட்புறுமதுகரம்பிறங்குபுகறஙக
வரிமிடற்றினைவாலவளையினஙகாணுப்
பிரிவறவாவபின்பேழவாயிரட்ட
விளரியஞ்சுரும்பாமிழற்றுநூறறிதழ்
முளரியம்பொற்பூந்தவிசிடையிறைகொளுஞ
செஞ்சூட்டனக்குழாம்புனாமுலைத்தெரிவையர்
பஞ்சூட்டடிநடைபார்த்தவாம்வளத்த
தெனுந்தக்ககவனத்தினிலவாழ்முதறகுலம்
தாங்குமிராமசாமிசாஸ்திரிதவத்

தோங்குமெய்யனுலப்பிலாரியம்
செந்தமிழ்ப்பன்னூற்றெளிதருபுலமை
மூந்துமருமறைமுறைகூரொழுக்கம்
பாவலர்காமுறும்பண்புசால்வைதியச
சேஷசாஸ்திரி ஸ்ரீராமகாதை
இயையுங்கம்பரிராமாயணத்தைக்
கவலறத்தன்னுழிக்கறகுங்கனிட்டனுங்
கிழமைசாலிளவல்கிருஷ்ணசாஸ்திரி
அந்நூற்றிருவவதாரப்படலத்
தென்னுலெளிதுணர்தற்கிசைவில்லதாய்
மொழிமேட்டமாமதியெனுமுகற்குறிப்புள
கவிதையைநன்குகரிசறவாராய்ந்
தெற்குவிரிவகையியம்புதியென்ன
வேண்டலுஞ்சோதிடவிதிநூலுணர்சசி
காண்டகைக்கியன்றகற்பினிலதற்குரை
ஓவகையாயுரைத்தாங்காங்குயர்தவ
மெய்யுணர்வான்மீகப்பெயர்விற்பன
ரிசைத்தவடநூல்ராமாயணத்து
ளெடுத்துக்காட்டுமேனையசோதிடத்
தடுத்தமேற்கோளும் அளவுறவியல்வணை
ம்ணிநீர்ப்புவியுளோர் மகிழ்ந்தனர்தலைக்கொள
அணிபெறவியற்றினன் அருந்தமிழ்ப்புலவர்
வடநூற்பரிணிதர்மதிப்ப
நெடுநீர்ப்புவியிசைநிலைபெறுத்தினனே.

ஸ்ரீ

சாற்றுக்கவிகள்.

திருவல்லிக்கேணி - தடகமள்ள. கிருஷ்ணராயஜோதிஷராலியற்றியது:

శ్రీవేంకటార్య సద్గురుబ్రహ్మణేనమః

సీ॥ శ్రీరామచంద్రుని శ్రీకరంబగుజన్మ లగ్నకుండలిమున్ను లలితఫణితి।
వాల్మీకిమునిబల్కు వచనక్రమంబున కంబాఖ్యద్రావిడకవివరుండు।
సూచించినసుదాని సువ్యక్తముగమహాజాతకయంత్రతసంఘటించి।
ముద్రించెకౌండిన్యమునిగోత్రజాతుడౌ శేషాద్రిశాస్త్రియాసిద్ధయంత్ర।
మధికచిత్రమనుచు మదిసంతసముజెంది। వచనకుసుమపూజ వారికొసగె।
తడకమళ్లవంశధన్యుడౌ వేంకట। కృష్ణరాయసుకవికీర్తిపొరయ॥

இளநகர். ஜோதிஷவித்வான் - ராகவாசார்யர்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கவுன்டான்ட் ஜெனறலாபீசில் சுப்பரென்டென்டாகிய-
ம-ா-ா- ஸ்ரீ - யாழ்ப்பாணம்,

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

கழிநெடிலடி விருத்தம்.

தக்ககவனத்தோன்கலாநிதியிராமசாமிசாஸ்திரிதவமுருவாயப
புக்கசேஷையசாஸ்திரிபுலியூர் பொருந்துமைங்குரோசமதத்தியினன்
செக்கர்மேனியினன்றிருவடிமறவாத தேசிகனிராமசாதகந்திற்
கெக்கலைஞர்களும்வியப்பவைநதுரையிணடியுறறியதிறத்தையென்பு [கலவாம.

நேரிசைவெண்பா.

கம்பன் விதையாகக் கட்டுரைத்தா னேர்கவிமற்
றிம்பர் மரமா வெழுவித்தா - னைம்பொருவி
லாத வுரையா லடலசேஷ சாஸ்திரிபொய்
வாதவுரை யெல்லாம் வதைத்து.
சேஷனென்றாற் பின்னுமொன்று செப்பற்பாற் றேவாதி
சேஷன் பெருமை தெரியாதோ - சேஷன்
றெரித்த வுரையின் றிறமளக்கக் கம்ப
னுரைத்தகவி கோலா வுறும்.

புரசை - அஷ்டாவதானம் - சபாபதி முதலியாரவர்களின்
இயற்றமிழ்மாணாக்கருளொருவராகிய.

கந்தாடை - துரைஸாமிஐயங்கார் சொல்லிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மிக்கமுடிமேற்பூக்கொண்டான்வெள்கித்தலைநாண்முன்கொண்டான்
தொக்கவடநூன்முனிவனும்போயத் தொலலைஞான்றேபிலங்கொண்
புக்கபுலமைத்தமிழ்க்கவிஞன் பொருந்துகம்பனெனலானன் [டான்
தக்ககவனசேஷகவிதாசரதிஜாதகங்கண்டே.

சென்னைக் கோவிந்தநாயகர்
கல்விச்சாலையில் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

வே, வேங்கடராமாநுஜ ஐயர் இயற்றிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

சந்தச்செந்தமிழ்வேந்தெழிற்கம்பனூர் சாற்றிராமாயணத்தொருபாவினைத்
தந்திரந்தெரிந்திண்டுரைசெய்யநற் சதிரரின்றெனப்பார்த்தளங்கோமகன்
சிந்துசூழ்புவிதேவர்குலத்துநஞ்சேஷசாஸ்திரியாகியுரைத்தவிச் [லோ.
சுந்தரச்செழுஞ்சீருரைக்கொப்பெனச்சொல்லவோருரைசூழினுண் டாங்கொ

ஹரி: ஓம்

இஃது

ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயந்த்ரம்.

இஃது— ௪-ஆவது உரையில் வருமாறு காண்க.

சுக்ரன். ௧௨	சூரியன். ௩ புதன். ௧		கேது. ௧
	பிரம காயத்திரி	பஞ்சா க்ஷரம்	லக்னம். சந்திரன். ௫ குரு. ௫
குஜன். ௪	துவாத சாக்ஷரம்	அஷ்டா க்ஷரம்	
ராகு. ௩		சனி. ௧௨	

இந்த யந்த்ரத்தின் மந்திரங்களை இங்கேசொல்லியவிதிப்படி ஜபித்து ஆராதிப்பவர்களுக்கு சகலரோகங்நீங்கி புத்திரமித்திரவியாதிசம்பத்துக்களும் உண்டாமென்பது இந்நூலுரையில் விளங்கும்.

இஃது
ஸ்ரீராமஜாதகராசி.

சுக்ர	சூரி புத		கே
	கடகலக்னம்.		ல-குரு சந்தி
குஜ			
ரா		சனி	

இஃது
நவாம்சம்.

சுக் சனி			ரா சூரி
	நவாம்சம் கடகம்.		ல சந்தி
			குரு
கே புத			குஜ

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதனபரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ராமாவதார ஜாதகம்.

ஆசார்யமூர்த்தியாகிய முத்தண்ணாவவர்கள் திவ்யஸ்ரீ சரணாரவிந்தங்களில் கிருஷ்ணன் சாஷ்டாங்கநமஸ்காரம்.

வினா.— நான் ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம் கேட்டுவருகையில் பாலகாண்டத்தில் திருவவதாரப்படலத்திலிருக்குங் கவிகளில்—

கவி.

மேடமாமதிதிநவமிமீன்கழை
நீடுறுமாலைகற்கடகந்திசே
ரோடைமாகளிறனனுதயராசிகோ
ளூடிலேகாதசா நாலவருச்சரே.

இந்தப்பாட்டின் தாத்பரியம் பெருஞ் சந்தேகமாயிருந்தது.

அதுபற்றி அருணாசலகவிராயர்செய்த நாடக கிரந்தத்தைப்பார்த்தேன். அதில் "ஒத்தகிரகங்களுல்வரும்பதினொன்றி லுச்சத்திலைவருமேற" வென்று அவர் உரைத்திருக்கின்றனர்.

பாலகாண்டத்திற்கு உரைசெய்து அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்தையும் பார்த்தேன் அதிலும் "நாலவர்பதினொன்றினிலும் மற்ற ஐவர்உச்சத்திலும்" என்றுசொல்லி, "நீடுறுமாலை" என்றதற்கு "மாலைப்போழ்தி லவதரித்தனர்" எனவும் உரைத்திருக்கின்றது.

வடமொழிவித்வான்களைவினவினன். அவர்கள் ஐவருச்சரெனவும், ராஹுவோடுசந்திரனுநிற்பதாகவும், வால்மீகசுலோகத்திலிருப்பதாகவும், புத்தன் மேஷத்திலெனவியாக்கியாதாசொல்லி யிருப்பதாகவும் சொல்லுகின்றனர். ஆயினுமெனக்கு இந்தப்பாவிலுள்ள ஐயம் முற்றுந்தீர்ந்ததில்லை.

நீவிரெனக்குப்பாடஞ்சொல்லுங்கால- ஐயப்பட்டவைகளை - இரண்டு மூன்றுமாதங்களகூடயோசித்துப் பயன்சொல்லவில்லையா ? அதுபோலவே இப்போதும் பயன்சொல்லுதல்வேண்டும்.

சேஷசாஸ்திரியார்.

விடை.— இளையோய், நீ கேட்பாயாக. நீ-என்பாற்கேட்குஞ்செய்யுளானது அனந்ததாத்பரியபுஷ்டியுள்ளது. அதனை நீ வினவியகாலமுதலாறுமாதகாலமா யாலோசித்தேன். அதிலெனக்குத்தோற்றிய உரை கூற, இலக்கிய இலக்கணத்துறை போயினோர், என்பேதமையைக் கருதாது, பகவத்விஷயமாதலின் தயைசெய்து அங்கீகரிப்பரென நம்பிப் புகுந்தேன்.

இந்தப்பாவினை முற்றும் உணர்வது அருமையாயினும் - ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது திவ்யசரணாரவிந்தங்களைத் துணைக்கொண்டுள்ளேனாதலால் அவரருளா லெனது சிற்றறிவிற்குத் தெரிந்தவளவு சொல்லுகின்றேன்.

அப்பாடலுக்கு ஐவகை உரை இடலாம்.

க-வது.— ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது ஜன்மமாஸம், திதி, நக்ஷத்ரம், லக்னமும், நவக்ரஹங்களி னிலையமும்.

உ-வது.— லக்ன நவாம்சங்களும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்சமும், நவாம்சஞ்சொல்லும் ஹேதுவும்.

ந-வது.— அவதார கடிகை, விநாடி, கலையும், நாழிகைசொல்லும்ஹேதுவும், வாரமும், தேதியும்.

ச-வது.— யந்திரம் வருமாறும், அதில் பீஜாக்ஷரம் அடைக்கும் விவரமும், அந்த யந்திரம் மஹாயந்திரமாமாறும், இன்னவின்ன மூலமந்த்ரதேவர்களோருருவாய ஜனித்தனரென்பதும், தினசுத்தியின் பெருமையும்.

ரு-வது.— இம் மஹாயந்திரத்தை யின்னவின்னவிடத்தி னாட்டுகவென்பதும், அவ்வாறுநாட்டிப் பூஜிப்பின் - இன்ன வின்ன பயனுண்டாமென்பதும்.

ஸ்ரீ ராமாயவாஸுதேவாயநம:

முதலாவது உரை.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகம்யாவையுந்தாமுளவாக்கலு
நிலைபெறுத்தலு நீக்கலுநீங்கலா
வலகிலாவிளையாட்டுடையாரவா
தலைவரன்னவர்க்கேசரணாங்களே.

உரையாசிரியர் இஷ்டதேவதாப்பிரார்த்தனை.

சூர்யநாராயணவணக்கம்.

பொன்னிறத்தினன்புவிபுரந்திடப புயனிறத்தொடுமெபோந்தனாண்
முன்னுரைத்தனன்கம்பனோகவி முழுதமைந்தருண முறையினாற
சொன்னவறைக்குலஞ்சூழுமெந்திரத்தொகைவிரித்தனனுரைசொல
வென்னிறைப்பரனிலகுசோதிய னினடித்துணையேதுவாம.

ஸ்ரீராமஜாதக கம்பகவி.

மேடமாமதிதிதிநவமிமீனகழை
நீடுறுமாலைகறகடகநீதிசே
ரோடைமாகளிறனையுதயராசிகோ
ணாடிலேகாதசாநாலவருச்சரோ.

இந்தப்பாடலின் பதவுரை பலவாறாயிருப்பினும்-
ஒருவாறு தொகுத்துச்சொல்கின்றேன்.

பதவுரை.

நீதி	ஒழுக்கமானது	மா	பெருமைபொருந்திய
சேர்	சேர்ந்த	மதி	மாஸமானது
ஓடை	நுதலணியையுடைய	மேடம்	மேஷமாயும்
மா	பெருமைபொருந்திய	திதி	திதியானது
களிறு	யானையை	நவமி	நவமியாயும்
அனைய	ஒத்தவனாகிய (இராமமூர்த்தியினது அவதாரகாலையில)	மீன	நக்ஷத்ரமானது
		கழை	புனர்பூசமாயும்
		கற்கடகம்	கடகமானது

உதயராசி	உதயமும், இராசிலக்	நாடு	மிதுனமான ரா
	கினமாகிய சந்திரல	இல	விடாயும்
	க்கினமுமாயும்,	ஏகாதசா	கக-இ உடையவா
மால்	புதன்	நாலவா	நான்குபோ"
ஐ	ராஜஸ்தானமாகிய பத்	உச்சா	உச்சஸ்தானத்திலும்
	தாமிடத்திலும்,	நீடுறும்	பலமாய் நிற்கும்.
கோள்	கேதுவிற்கு		

ஏகாரம் தேற்றம். இத்தேற்றத்தின்பயன் இரண்டாமுரையிற்காண்க.

கருத்து.

சுவாமி அவதாரகாலம்- சித்திரைமாஸம், நவமிதிதி, புனர்பூசநக்ஷத்ரம், கடகலக்னம்; மேஷத்தில்- சூர்யன், புதன்; மிதுனத்தில்- கேது; கடகத்தில்- குரு, சந்திரன்; துலாத்தில்- சனி; தனுஸில்- ராகு; மகரத்தில்- செவ்வாய்; மீனத்தில்- சுக்ரன். லக்ந நவாம்சமும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்சமும், ஜனிதநாழிகை- விநாடி- கலையும், வாரமும்- தேதியும், யந்தரமும், பூஜாங்கமும் சொன்னார்

வினா.— நீவிர்சொல்லிய பதவுரைக்கும், கருத்துரைக்கும், ஒரு ஸம்பந்தத்தையுங்காணோமே! கருத்துரையிற்சொல்லியபடியிந்தப்பாட்டில் நவக்ரஹங்களெங்கேசொன்னார்? நவாம்சம் சொற்றனொன்பதற்கு ஹேது எங்கிருக்கிறது? பிறந்தநாழிகை விநாடியும் சொல்லியிருக்கிறாரோ? யந்தரமாவதென்னை? ஸதாபநமாவது எங்குளது? பூஜாங்கமுஞ் சொல்லியிருக்கிறாரோ? பலனையிப்பாட்டில்சொல்லியதாயுத்தேசிக்கக்கூட இடங்காணோமே! இவற்றிற்கெல்லாம் ஆதாரமிப்பாட்டில் தோற்றவேயில்லையே. அன்றேல் வேறேயெங்கேயாவது ஆதாரமெடுத்துச் சொல்லுகிறீரோ? முன் அற்பமாயிருந்த ஸந்தேஹம்பலத்தது. இச்சந்தேஹத்தை நீங்கள்தான் நிவாத்தி செய்யவேண்டும்.

விடை.— நீ கேட்டதற்கெல்லா மிப்பாட்டிலேயே பொருள் இருக்கின்றது. ஒரு எழுத்தாவது பக்கத்தில இருந்தெடுப்பதில்லை கேள்.

இராகவனது ஜநநகாலஜாதகமானது - சித்திரைமாஸம், நவமி திதி, புனர்பூசநக்ஷத்ரம், கடகலக்னம்; இந்த நாலும் வெளிப்படையாய்த் தெரிகின்றன. இனி நவக்ரஹங்களுமவருமாறுகேள. "மதிமேடம" என்றதால் சூரியன்- மேஷத்தில் நின்றொன்றும், அந்தமேஷமவருக்கு உச்சஸ்தானமானதால் அவருச்சரொன்பதும், யாவருக்குந் தெரிந்ததுதானே? சந்த்ரனுக்கு இடஞ்சொல்லவேண்டியவா- நக்ஷத்ரம் புநர்பூசமென்றதாலும், உதயராசி கடகமென்றவிடத்தில உதையமும், ராசியும், என்பதுதோன்ற "ராசிகடகம்" என்றதாலும், சந்திரன்-மிதுனத்திலோ, கடகத்திலோவென்னுமையந்திர ராசி "கடகம்" என்றதாலும்- சந்த்ரன் கடகத்தினின்றொன்றுயிற்று.

புதனைச்சொல்லவேண்டியவர்- "மாலை" என்றார். மால்- புதனுனவா- ஐ- என்னும் ராஜ்யஸ்தாநமாகிய பத்தாமிடத்தில நின்றொன்றுயிற்று.

வினா.— பத்தாமிடம ராஜயஸதாநமெனறீரே, அஃதெபபடி?
விடை.— திருஷடாநதம.

(சாதகாலங்காரம.)

மொழிநதிடுபலபுண் ணியம்புவியாளவோன்
முயன்றுப்படடணங்கடாபிதநல
பொழிநதிடுங்கருமமிரகசுமெய் ஞ்ஞானம
பூசனைமனைபிதாபபுவங்களை
ஒழிநதிடுமினியதேவதாபதநி
உயாசவுரியமபிரதாபம்
இழிநதிடுமிரவுகருபபமுணைபுடவை
இவைபத்தாமிடபபெயரொன்னே.

இபபாடலில " புவியாள்வோன" எனறதால - ராஜயஸதாநம்பத்தாமிடமெனபதறிக.

கேதுவைச்சொலலவேண்டியவா "கோணுடில்" எனறதால்-"கோள்" எனனுங் கேதுவிறகு- "நாடு- இல" எனவே நாடெனனுமிதுநம் - வீடென்றுமிறறு.

வினா.— கேதுவிறகு- "கோள"எனனும்பெயர் - எவவிதமாயவநதது?
விடை.— ஸங்கையைக் குறிபபுபபெயா. அஃது எவவாறெனில்— ஏகமெனறுலொன்றெனவும், வினை எனறு லிரண்டெனவும், குணமென்றுல மூன்றெனவும, வேதமெனறுல - நான்கெனறும், புலனென்றுல - ஐநதெனறும், ரஸமெனறுல - ஆறென்றும், கடலெனறுல- ஏழென்றும, திககெனறுல- எட்டென்றும், 'கோள்' என்றுல- ஒன்பதெனறும,அவதாரமெனறுல- பததெனறும்,ஸங்கையைபபெயர்வழங்குவது. இநத ஸங்கையயால- 'கோள' எனனும்பதததிறகு-கூஎனறும, க்ரஹங்களெனறும, அாததமாதலின- இவவிரணடுதாத்பர்யததானும - ஒனபதாங்கோள கேதுவானதால 'கோள' கேதுவெனறுயிற்று.

வினா.— மிருநததிறகு "நாடு" என்னும்பெயா எவவாறுவந்தது?
விடை.— திருஷடாநதம்.

(சினேநதிரமாலை.)

ஆடுவிறகாடீவையாழுரரிக்குமலை
நீடுதுலைமீன்மகர நீராறு- தோடலவன்
வாய்க்காலெருது வயலாகுநதேடகிணறு
நீர்ச்சால்கெடுதிநிலைநீர்.

இப்பாடலால - மேஷமும், தனுஸுசம், ஆடுங், குதிரையுமாதலின், அது மேயுமிடத்தைபபறறி- காடெனறும; சிஙகம- மலை என்றும்; துலாம், மீனம், மகரம், இம்மூன்றும் - நீாவாழுவனவாகலின்- நீரிலும், ஆற்றிலுமென்றும்; கடகம்- நண்டு ஆதலின்- வாயககாலென்றும்; தேள்- வயலிலென்றும்; கும்பம்- கிணற்றிலென்றுஞ்சொன்னா. இவறறில கன்னி மானிடமா

யினும்- தோணியின்பேரிலிருப்பவளாதலின்- சிலவேளை நாட்டினும், சிலவேளை நீரினுமுறுமென்றாயிற்று. அதனால் மிதுனமே சோகசகையாதலாலும், ஆணபெண் இணைபிரியாமனிற்றலினாலும், நாடெனனும்பெயருக்குரியதாயிற்று. ஆதலின் கேதுவிற்கு மிதுனம் வீடென் றாயிற்று. கேதுவிற்குமிதுனம வீடென்றுசொன்னபோதே- ராஹு தனுசிலிருப்பானென்பது யாவருக்குந்தெரிந்ததுதானே? அதனாற்றான ராஹுவிற்கு இப்பாடலில இடஞ்சொல்லவில்லை.

இவவாறு சூரிய, சந்திர, புத, கேது, ராஹுககளைசசொன்னார். மற்றநாலவரும் வருமாறுகேள.— "ஏகாதசாநாலவருச்சரோ" எனவே நான்கு ஏகாதசா நாலவருசசரெனறாயிற்று. நான்கு ஏகாதசம யாதெனில - லக்னம் கடகம், அதற்குமுதல ஏகாதசம ரிஷபம; அந்தரிஷபததிற்கு ஏகாதசம மீனமாதலால்து இரண்டா மேகாதசம; அம்மீனததிற்கு ஏகாதசம் மகரமாதலா லது மூன்றாமேகாதசம; அமமகரததிற்கு ஏகாதசம் விருசசிகமாதலா லது நானகாமேகாதசமெனவும; இந்நானகு ஏகாதசாயாரெனில்- முதல ஏகாதசமாகிய ரிஷபததிற குடையசுகரன மீனததிலுச்சனெனவும், இரண்டா மேகாதசமாகிய மீனததுககுடைய குருவுககு கடகம உச்சஸதானமாதலால அதினினறுரென்றும; மூனறாமேகாதசமாகிய மகரததிறகுடைய சனிக்கு துலாம் உச்சஸதானமாதலால்- துலாததினின்றுரென்றும்; நான்காமேகாதசமாகிய விருச்சிகததுக குடையசெவவாயக்கு மகரம உசசஸ்தானமாதலால அம்மகரததினினறு ரென்றுமசொலவதறகாகத்தான் நிரையாய "ஏகாதசாநால்வருசசரோ" என்றார். இவவாறு ஏகாதசததுககு ஏகாதசமெனறுபார்ப்பதறகு விதி எங்குளதெனில,

(சாதகாலங்காரம்.)

அறிதாதைக்கொன்பானுககொன்பானுக்கு
மன்னைககேநான்கினுககுநானகதாகுஞ
செறிகனிஷ்டர்க்கொருமூன்றின்மூன்றதாகுஞ
சேட்டனுககுபபன்னொன்றின்பன்னொன்றாகு
முறுமாமனறனக்குபபுத்திரர்ககுமைந்திற்
கோளைந்தினலுமுயாசகோதரங்க
ளுறுங்குழலங்கிசராசியாண்பெணோநதே
நவிலுவாயதநதொகையினளவே, என்று.

இதினசாரம்:- ஒருவனுடையதகபபனுக்குப பலன்பார்க்கவேண்டுமானால- ஒன்பதுக்கொன்பது என்றும், தாயக்கு ஸஹோதரம் பார்க்கவேண்டுமானால்- நாலுக்குநாலு என்றும், தம்பிககு ஸஹோதரம் பார்க்கவேணடுமானால்- மூன்றுக்குமூன்று என்றும், தமயனுக்கு பலன்பார்க்கவேண்டுமானால் பதினொன்றுக்குபபதினொன்று என்றும், அம்மானுக்கும் புத்ரனுககும் பலன் பார்ககவேண்டுமானால்- ஐநதுக்கைநதென்றும் பார்க்கவேண்டுமென்றார். இந்தவிதிப்படி யிவரும் "ஏகாதசர்நாலவருச்சரோ" என்றார்.

இவ்வாறு சுக்கிரன்- க. குரு- உ. சனி- ௩. செவ்வாய்- ௪. முன் சொல்லியதைதது- ஆ - க- ம் ஆயிற்று.— இவர்களில்- குரு - க. சுககிர

ன - உ. சனி - ௩. செவ்வாய் - ௪. சூரியன் - ௫. இவர்கள் உச்சரெனவும்; சந்திரன் - ஸ்வக்ஷேத்ரரெனவும், புதன் - ராஹு - கேது - இம்மூவரும் மித்ர க்ஷேத்ரரெனவும் சொன்னார்.

வினா.— கம்பர் - வால்மீகர் சொன்னபடி நான் சொன்னேனென்றாரே - வால்மீகரும் இவ்விதமாய் நவக்ரஹங்களைச் சொன்னாரோ?

விடை.— வடமொழியில் எனக்கு அவ்வளவாய் பரிசயமில்லாவிடினும் பரிசயமுள்ளவரால், அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் இப்போது வழங்கி வருகிற ச்லோகம்

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌥𑍌 ।
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌦𑌿𑌤𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 ॥
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹 ॥

என்ற ச்லோகத்தைப் பார்த்தேன். இந்த ச்லோகம் இப்படியிருக்குமாகில் நவக்ரஹங்களும், நவக்ரஹ நாமசமும், ஏற்படாது.

ச்லோகம்

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌥𑍌 ।
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌦𑌿𑌤𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹 ॥
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥

இப்படி யிருக்குமாயின் இந்தக் கம்பர் சொல்லியபடி ஸகலமும் சரியாயிருக்கும். இந்த ஐந்து ச்லோகங்களும் அஞ்சு ஆதாரங்களிலும் உபயோகிக்கப்படும். நீ அவற்றை அப்போதைக்கப்போது க்ரமமாய்க் கேட்டுக்கொண்டுவா.

இந்த ச்லோகத்தில் நவக்ரஹங்களையும் எவ்வாறு பார்ப்பதெனில்,—

“𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌥𑍌 । 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌦𑌿𑌤𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇” என்றமட்டில்-மாஸம், திதி, நக்ஷத்ரம், ஆயிற்று. இனி நவக்ரஹங்களும் வருமாறு கேள். “𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇” என்றதால் உதயலக்னம் கடகமென்றாயிற்று. “𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾” என்றவிடத்தில்- 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁-𑌨𑌾- எனப்பிரித்துக்கொள்க. அப்படிப்பிரித்துக்கொண்டால்- 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁 - புதனுனவர், 𑌨𑌾- பத்தாமிடத்திலென்றாகிறது.— ‘𑌵𑌿’ என்கிற உபஸர்க்கமானது

நீக்கற்பொருளைத்தருகின்றது. எனவே - இதுவைவிட்டு நீங்கியவன புதனு தலின் - 'விநா' புதனென்றுகிறது. அவவாறு 'விநா' வென்கிற புதன - 'நா' என்பது வடமொழியில் பத்தாமிலக்கமாதலால- பத்தாமிடமாகிய மே ஷத்தினின்றுமென்றுயிறது.

"ஹாஹுஜெஹஷா" எனறவிடத்தில்- ஹா - ஹுஜெஹ- ஷா- எனபிரித்து - ஹா- எட்டாதலின் - எட்டாவது கரஹம் ராஹுவாதலால - ராஹுவானவா- ஷா -ஆறுதலின- ஆறுமிடமாகிய தனுஸிலநின்றுமொன்றா. ராஹு- தனுஸிலெனவே- கேது மிதுநத்திலெனறுகிறது. வாலமீகர்- ராஹு வைச்சொலலி- கேதுவைச சொலலாமல விட்டுவிட்டதுபோல- இககமபரும் கேதுவைச்சொலலி- ராஹுவைவிட்டுவிட்டாா.

"வாக்ஷதாவிநா-நாவஸஹா" எனறதால- குருவோடு சநதிர னுஞ்சோநதாரொனறுா. எனவே கடகத்தில சநதிரனெனறுயிறது. இவவாறு சநதிரன், புதன், ராஹு, கேது, இநநாலு க்ரஹங்களுமாயின.

இனி பாக்கியிருககும ஐவரும வருமாறுகேள.

"ஸொாவுஸமஸெஷாவஜுஸா" எனவே மீநதுநிறகும் ஐவ ரும் அவவவாககுரிய உசசஸதாநத்தில நினறுமொனறுயிறது. ஆதலால சூா யன்- மேஷத்திலும, குரு- கடகத்திலும், சனி- துலாத்திலும, குஜன- மகர த்திலும், சுக்ரன்- மீனத்திலும், நினறுமொனறுா.

இவ்வாறு கமபர்போலவே- வால்மீகரும் சொன்னமை காணக.

முதலாவது உரை முற்றும்.

இரண்டாவது உரை

இநதவுரையால் நவாம்சஹோதுவும், லகநநவாம்சமும், நவகரஹஙக ளின் நவாம்சமுஞ்சொலலுகின்றேன்.

விஞ.— நவாம்சமாவதியாது? அஃது எவவாறுபாாப்பது ?

விடை.— ஒருநக்ஷத்ரத்திறகு நாலுபாதமெனவும், ஒரு ராசிககு ஒன்ப துபாதமெனவும், பாாபபது. அதறகு விதிசொலவேன்கேள.

ஶ்லோகம்.

க்ஷிதிஜஸிதஜ்ஞசந்த்ரரவிஸௌம்யஸிதாவநிஜா
ஸுரகுருமந்தஸௌரிகுருஸௌம்யஸ்ரஹாஸ்ரகவார்।
அஜவ்ருஷிதணயஸந்த்ரவதநாதிநவாம்ஸவிதி
ஸுவநலஸாம்ஸகாஃபிவதயஸ்ஸஹாஸக்ரமோ॥

இந்த சுலோகத்தின்தாத்பர்யம்— மேஷ விருச்சிகங்களுக்கு- குஜன் அதிபதியென்றும், ரிஷப துலாத்திற்கு- சுக்ரன் அதிபதியென்றும், மிதுந

கன்னிக்கு- புதன் அதிபதியென்றும், கடகத்திற்கு- சந்த்ரன் அதிபதியென்றும், ஸிம்ஹத்திற்கு- சூர்யன் அதிபதியென்றும், தனுர் மீனத்திற்கு- குரு அதிபதியென்றும், மகர கும்பத்திற்கு- சனி அதிபதியென்றும்; மேஷராசிக்கு மேஷாதி தனுஸ்ஸுவரையில- ஒன்பது பாதத்திற்கும் ஒன்பது ராசியாய் எண்ணிப்பார்ப்பது. மேஷ ஸிம்ஹ தனுஸ்ஸு- ரிஷப கன்யா மகரம்- மிதுன துலா கும்பம்- கர்க்கி விருச்சிக மீனம்- இவற்றில் மேஷராசிக்கு-மேஷாதி தனுஸ்ஸுவரையிலென்றும், ரிஷபத்திற்கு- மகராதி கன்னிவரையிலென்றும், மிதுனத்திற்கு- துலாதி மிதுனம்வரையிலென்றும், கடகத்திற்கு - கடகாதி மீனம்வரையிலென்றும், எந்தத் த்ரிகோணத்திலும் சராதி உபயாந்தமாய்ப் பார்ப்பதென்றும் சொன்னார்.

வினா.— இந்த நவாம்சம்- இந்தப்பாட்டில் எங்கேசொன்னார்?

விடை.— "பீன்கழை" என்றவர் ராசி கடகமென்றதால்- புனர்பூசம் நாலாங்காலில் சந்த்ர னின்றனனென்வும், அதனால் சந்த்ரநவாம்சம் கடகமென்றும் ஆயிற்று. சந்த்ரனொரு க்ரஹத்திற்கு நவாம்சஞ் சொல்லியதால - மற்ற எண்மருக்கும் நவாம்சஞ் சொல்லியிருப்பாரென்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. அதற்கு இவ்வாறு சிலஹேதுக்கள் காணப்பட்டன. அவை யாவையெனில்- மேடமதி எனச்சொல்லவேண்டியவர் "மேடமாமதி" என்று 'மா' வை இடையிற்சொல்லியதாலும, புதனுக்கருகில "ஐநீடுறும" என்றதாலும், லக்நத்திற்கும், சந்திரலக்நத்திற்கும், "நீதி-சேர" என்றதாலும், கேதுவிற்கு அருகே- "நாடி" என்றதாலும், "ஏகாதசா-நால்வருச்சரே" என்றதாலும் இவைகளெல்லாம் நவாம்சங்குறிக்கவே சொற்றனவென் றாலோசிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் முக்யஹேது. "ஐ- நீடுறும்" என்று சொல்லியதால- ஐ - நீளுமென்றுயதாலும, நீ-யும், தி-யும், சேரென்றபோதே- அக்ஷரகணிதவிதிப்படி சொல்லியிருப்பரென- ஆலோசிக்க இடமுண்டாயிற்று.

வினா.— இந்தஹேதுவாலெல்லாம் நவாம்சம் எவ்வாறுகாணலாம? தமிழில அக்ஷரகணிதவிதியுமுளதோ?

விடை.— நெடுநாளைக்குமுன் 'குமாரசாமியம்' என்னும் ஜோதிஷநூல் பார்த்தேன். அதில் அஷ்டகவாகத்தை அக்ஷரகணிதவிதியிற்சொல்லியிருந்தார். அதுபோலவேயிருக்குமென்று ஆலோசித்தேன். அப்போது தமிழில அக்ஷரகணிதவிதியுண்டென்றுமாத்திர மேற்பட்டதேயன்றி - இவ்விதமாய்ப்பார்ப்பதென்று ஏற்படவில்லை. இதிலெனக்குத்தோற்றியதைச சொல்வேன்.

சூரியனுக்கு 'மா' என்கிற எழுத்தில- ம்- என்னுமெய்- ௬௦—அதிலேறியிருக்கும் ஆகாரஉயிர்- ௨- ஆ௳ ௬௨— இந்த- ௬௨ இ- ௯-போக-மீதி-௩. இதே-௩ம்- நீடுறுமென்னும்விதிப்படி- மூன்றினிளம் மேடமுதல் மிதுநபர்யந்தமாதலின்- சூர்யனுக்கு மிதுநாம்சமென்றும்; புதனுக்கு- ஐ - நீடுறுமென்றதால்- உயிரில- ஐ - ௯, மேடமுதல ஒன்பதின் நீட்டம் தனுஸாதலின்- புத

னுக்கு தனுர் நவாம்சமென்றும்; லக்நத்திற்கும் சந்த்ரலக்நத்திற்கும்-நீ-தி-சேசொன்றதால்- நீ- என்பதில- ந- எனகிறமெய- அ- அதிலேறியிருக்கும்- ஈ-கார உயிர- ச- ஆக கஉ. இதவும- தி- எனபதில்-த- எனனும் மெய-எ. அதிலேறிநிற்கும் இகர உயிர்- ரு- ஆக- க0 - சேசொனறவிதிபபடி இவவிரணடு தொகையையுஞ் சோபபதால் வருவது- உஉ. இநத இருபததிரண்டில-கஅ-போக பாக்கி- ச- ஆதலின- நீடுறுமென்றவிதிப்படி நாலின நீட்டாவது-மேஷமுதல நாலாவதுராசி கடகமாதலால- லகநததிறகும், சநதரனுககும, கடகநவாம்சமெனறும்,

கேதுவிற்கு நவாம்சம் சொல்லவேணடியவா- அருகே 'நாடி' எனறதால் -நா- என்பதில- ந- என்னும ஒறறு- அ- அதிலேறியிருககும ஆகார உயிர்- உ- ஆக க0:— டி - என்பதில-ட்- எனனுமஒறறு- ரு - அதிலேறியிருககும்- இ - காஉயிா- ரு. ஆக அ- முனவநத-க0-யும சேசொனறவிதிபபடிசோக்க வருவது-கஅ. இபபதினெட்டில் - ஒனபதுபோகபாக்கி- கூ- ஆதலின-நீடுறுமென்றவிதிபபடி- மேஷமுதல- ஒனபதினீட்டு தனுஸாதலின-கேதுவிற்கு தனுா நவாம்சமெனறும: கேதுவிற்கு தனுாநவாம்சமெனறதால ராஹுவிறகு மிதுந நவாம்சமெனறும; இவவாறு சூாயநவாமசமிதுநம, சநதிர நவாம்சம கடகம, புதநவாம்சம்தனுசு, கேதுநவாம்சம்தனுசு, ராஹுநவாமசம் மிதுநம், லகந நவாமசம் கடகம்,ஆக ஆறுநவாமசஙகுசொலலியாயிறறு. பாக்கியிருககும் நால்வருக்கும் நவாம்சஞசொல்வன.

" ஏகாதசாநாலவருசசரோ" என- ஈறறில- தேறறேகாரமாயச்சொலலியதால அதிஉச்சசொனருயிறறு. அதி உசசமெனறது - பாகததைககாட்டியது; அஃதெவ்வாறெனில-

ஶ்லோக:॥

அஜவ்ருஷப ம்ருகாங்கநா குலீரா

ஜ்ஷவணிஜௌ ச திவாகராதி துங்கா꞉।

தஶஶிகி மநுயுக் திதீந்த்ரியாம்ஶை꞉

த்ரிநவக விம்ஶதிபிஶ்ச தேஸ்த நீசா꞉॥

இந்த சுலோகத்தின தாத்பாயமாவது- மேஷம் சூாயனுக்கு உசசஸதானமாயினும் அதன பத்தாம்பாகம்- அதி உச்சமெனவும்; ரிஷபம்-சந்த்ரனுக்கு உச்சஸ்தானமாயினும் அதின் ஐநதாம்பாகம் அவாக்கு அதிஉச்சமெனவும்; குஜனுக்கு மகரம் உச்சஸ்தானமாயினும் - அதின் இருபததெட்டாம் பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், புதனுக்கு- கன்னி உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் பதினைந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதிஉச்சமெனவும், குருவிறகு- கடகம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் ஐநதாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், சுக்ரனுக்கு- மீனம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் இருபத்தேழாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், சனிக்கு-துலாம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் இருபதாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும்; இவ்வுச்சஸ்தானங்க

ளுக்கு ஏழாம் ராசி நீசஸ்தானமென்றும், அவ்வவர் நீசஸ்தானங்களில் அதி உச்சபாகத்திற்குத்தக்க பாகங்கள் அதிநீசமெனவும் சொன்னார். இந்தவிதிப் படி - முதல் ஏகாதசம ரிஷபத்திற்குடைய சுக்ரர் மீனம் இருபத்தேழாம்பா கத்திற்கு - ரேவதி நாலாங்காலில் மீன நவாம்சத்தில் நின்றுரென்றும்;

இரண்டாம ஏகாதசம் - மீனத்திற்குடைய குரு கடகம் ஐந்தாம்பாக த்திற்கு - பூசம் முதற்காலில் ஸிம்ஹநவாம்சத்தில் நின்றுரென்றும்;

மூன்றும ஏகாதசம் மகரத்திற் குடைய சனி துலாம் இருபதாம்பா கத்திற்கு ஸ்வாதி நாலாங்காலில் மீனநவாம்சத்தில் நின்றுரென்றும்;

நான்காம ஏகாதசம விருச்சிகத்துக்குடைய குஜன்மகரம் இருபத தெட்டாம் பாகத்திற்கு அவிட்டம இரண்டாங்காலில் கன்யாநவாம் சத்தில நின்றுரென்றும், சொன்னார்.

எனவே- லக்ன நவாம்சம கடகம.	சுக்ரநவாம்சம் மீனம்.
சூரியநவாம்சம மிதுனம்.	சனிநவாம்சம மீனம.
சந்தரநவாம்சம் கடகம.	ராஹுநவாம்சம் மிதுனம்.
குஜநவாம்சம கன்னி.	கேதுநவாம்சம் தனுஸு.
குருநவாம்சம ஸிம்ஹம்.	என்றுயிற்று.

விஞ.— லக்னத்திற்குநவாம்சம் சொல்லியதாற்பலன்யாது ?

விடை.— லக்ன நவாமசம் எந்தநிறமோ அந்தநிறம் ஜாதகன் அடைவனெ ன்றும், சந்தரநவாம்சம் எந்தஜாதியோ ஜாதகன் அந்தஜாதியெ ன்றும், பலவானுன க்ரஹம் லக்னநவாம்சத்திலிருக்கும் பக்ஷத் தில அந்தபலவானுக்குத தக்கவாணம அடைவனென்றும், ராசி லக்னம்போன்று சரீராகருதியிருக்கு மென்றும் சாஸ்தர விதியா தலின லக்ன நவாம்சமசொன்னுர்.

இதற்குஉதாரணம்.

ஶ்லோகம்

யந்நவாம்ஶகோ தத்ராஶ்யா
ஶீர்ஷோதயஹ்ருதஸ்தஸ்ய ந்ருபதே:।
வர்ணஸ்ஸ ஏவ நவாம்ஶவர்ணம்
காரிவிம்ஶதிஹஸ்தமாத்ரம்॥

இதன்ருத்து முனசொன்னதுதான்.

இந்தசுலோகத்தின் தாதபாயப்படி இந்தகடகம் பாதிரிபபூவாணமா யும் - அதை சனியும் செவ்வாயும் பார்த்ததாலும் கடவுள் நீலநிறமுற்றனர்.

கடகம் - பாதிரிப்பூவாணமெனபதற்குதாரணம்.

ஶ்லோகம்.

ரக்தஶ்வேதஸ்ய கதம்ப நிஸ்ஸம்போடகோ ஶோயத்ரவாணா
ஶ்ரீத்ரோக்ருஷ்ணகங்கலக்ஷ்யஸ்மிஜ்ஜஸ்கேபராஶ்ச

[illegible]
[illegible]॥

சந்த்ரநவாம்சம் கடகராசியாதலால அநத கடகததிறகுடையசந்த்ரன் தாபஸக்ஷத்ரியஜாதியாதலால இவரும் தாபஸக்ஷதரிய ராகவேடவதரிததா. சநத்ரன- தாபஸக்ஷதரியன என்பதறகுதாரணம்.

ஶ்லோக:

[illegible]।
[illegible]॥

விஞ.— லகனத்தில் சநதரனும குருவும்பலவானகளாயநிறக அவர்கள நிறமமையாமல் லகனததைபபாரத்த சனி செவவாயகளுடை நிறம் அடைநததென்னே?

விடை.— சனிககுச சநதரனும், ராஜாவுக்குச செவவாயும் பெருஞசத ருககளாதலால இவாகளநிறமமாறி அவாகளநிறம மேலிடடது. அஃதெவவாறெனின, ஓாகண்ணுடியில தெளிவும், மெதுமுதலிய குணங்களும் தன்னிடததிருபபினும், எதிரிலிருககும் ரகதம முத லியவாணஙகளேத தன்னுட்காடடுவது போல, சனிசெவவாயகளு டைய நிறம் லக்னததில மேலிடடது.

சனிக்கும் குருவிறகும்
சநதரனும செவவாயும பகையெனபதற குதாரணம்.

(சினேந்திரமாலே.)

தூதுவறகுவெயயோன் சுடரோன்மதிபுகற்குப
பீதகறகுசசெவ்வாய்பெருமபகையாம - நீதியால
புந்திபுகாபொன்னெழிய வெல்லரம்பகைசனிககுத
தந்தநிலமபகையாய்சசாற்று என்பது.

விஞ.— ஸதூலத்தில லக்னமும், நவக்ரஹங்களும், சொலவதுதான் உல கத்தில் வழக்கம். கம்பர் ஸ்தூலத்திற்சொன்னது போலவே நவக் ரஹங்களுக்கும், நவாம்சம்சொன்னமையால் பயன்யாது?

விடை.— சோதிடநூலில - ஒருக்ரஹததிற்கு ஷட்வர்க்கபலன பாரபப துவழக்கம். அதிலும ராசிநவாம்சம்முக்யமாதலால்-ராசியையும், நவாம்சத்தையுஞ் சொன்னா.— ராசியாலெந்தபலன் பாரப்பினு ம்-நவாம்சமபாராவிடில் பிசகிப்போய்விடும - அதனுற்றுன் ராசி யும், நவாம்சமுஞ் சொல்லவேண்டிய விதிபபடி சொன்னா்.

அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் ஹாவமெஷீவிகை .

இரண்டாவது

ஶ்லோகம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

இந்தசுலோகங்களின்ஸாரம்— ஒருஜாதகனுக்கு ஜீவனம் பார்க்கவேண்டுமானால்- லக்னம்- க. சந்திரன்- உ. சூரியன் - ந. இவர்களில் யார்பலவானோ அந்தபலவான்களுக்கு பத்தாமிடத்துக் குடையவன்- எந்தநவாம்சம் ஏறியிருக்கிறானோ அந்தநவாம்சாதிபனால்- ஜீவனம் சொல்லவேண்டுமென்றும், ந-அம்சேசரும் பலவான்களாயிருப்பராகில்- பூர்ணபலமென்றும், பலஹீனராயிருப்பராகில் ஹீனஜீவனஞ்செய்வனென்றும், பத்தாமிடம் எந்தத்திக்கோ- அந்தத்திக்கில் ஜீவனங்கிடைக்குமென்றும், அந்நியனபலதிருப்பானாகில் அந்யதேசத்தில் ஜீவனங்கிடைக்குமென்றுமாம். மற்றும்- ஸஹோதரங்களும், கல்யாணங்களும், ஆயுளும், நவாம்சத்தினாலேயே சொல்லவேண்டுமாதலின் நவாம்சமும் சொன்னார்.

நவாம்சங்களுக்குவேறோருபுறநடை சொல்லவேண்.

காலம் என்கிறபுருஷனுக்கு (கஉ) ராசியும் அவயவமெனவும், அதிலேறியிருக்கும் நவக்ரஹங்களும் நவத்வாரமெனவும், ஸ்தூல லக்னமே சரீரமெனவும், நவாம்சலக்னமே ஜீவனென்றும், நவாம்ச நவக்ரஹங்களும் நவத்வாரத்தின் தொழிலெனவும், ஹோராலக்ன மிரண்டும்- உறக்கமும் விழிப்புமெனவும், த்ரேக்காணம்மூன்றும் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரமென்றும், த்வாதசாம்சலக்னம் பன்னிரண்டும்- பன்னிரண்டு கலையெனவும், த்ரிம்சாம்சலக்னம் முப்பதும்- முப்பத்துநாளென்றும்,' இவை ஷட்வர்க்கபலமென்றும் சொல்வது. இவ்வாறுவகை வர்க்கங்களிலும்- ராசிநவாம்சம் முக்யமாதலின் இவ்விரண்டையுஞ்சொன்னார்.

ஷட்வர்க்க மிவையென்றதற்கு உதாரணம்.

ஶ்லோகம் ॥

[illegible]

[illegible]।

க்ஷேத்ர த்ரய்யாம் ஸ்வஸ்வ ஸ்தஸ்வவேதா

ஹோரோதிஷு ஸ்ரவ நக்ஷத்ராயாம் ॥ என்பது.

நவக்ரஹங்களும, நவத்வாரங்களென்பதை விரித்துக் கூறுகின்றேன். தலையிடத்துள்ள ஏழு த்வாரங்களும்- ஸூர்யன்முதற் சனியீறுன ஏழு க்ரஹங்களாதலின- இவ்வேழும் முக்ய க்ரஹங்களென்றும, இவ்வேழுக்ர ஹங்களாலமைந்த சிரஸுக்கு வராங்கமென்றும்பெயர்; அவற்றுள - ஸூர்ய னும், சந்த்ரனும், கண்கள் என்பது சருதிப்ரஸித்தம். குஜனும், புதனும, நெ ருப்புங் காற்றுமாதலானும் - நெருப்புக்குக்காற்று ஸாரதியாதலானும, இவ் விருவரும் ஒருசார் நண்பராதலின காதுகளெனவும்; சனி, சுக்ரிருவரும் ஜனிப்பும், மழைக்கோளுமாதலானும- இவ்விருவரும ஒருசார நண்பராதலா னும்- நாஸிதவாரங்களெனவும, குரு வாகீசனெனவும, ஜீவனெனவும்பெயர பெற்றமையின நாவெனவுஞ்சொலப. ராஹு, கேதுக்கள- மல ஜல த்வார ரூபமாய- ஒருதொகுப்பாய்க்கொள்ளும அன்பாலுதிக்கே இரண்டாயப்பி ரிததலபோனறலின் - ஒரே க்ரஹம இரண்டாயதென்று லோகப்ரஸித்தம. இவ்விராஹு-கேதுவின தொழிலாகிய மலஜலம விஸர்ஜனம் சருங்கினும், மிகி னும், தலையிடத்தே நிற்கும் ஸப்தத்வாரங்களின தொழிலெலாம ஓய்ந்துவிடு தலபற்றியே இவ்விராஹு-கேதுக்களை-மற்ற க்ரஹங்களினும வலியரென்பர.

வினு.— இந்நவாம்சத்தை வால்மீகரெங்கேசொன்னார் ?

விடை.— "விந்நாஸஹாம் ஷேஷு" என்று 'விந்நு'புதனெனவா 'நாஸஹா' (ராசியில) பத்திலிருப்பதோடுகூட- 'ஸ்ரேஹ' (நவாம்ச) வீட்டில- 'ஷ' ஆறுமிடத்திலென்று சொல்லியதால கடகத்திற்காறுமிடமாகிய தனுஸில புதன எனவும், 'ஸஹா'என றதால 'ஹா' என்னும எட்டாவது எண்ணிக்கையையுடைய ராஹு விற்கு 'ஸ' ஏழுலக்கம் நவாம்சமென்றுர. இவ்வேழினையெவ்வாறு பாரப்பதெனில- 'ஹா' என்னுமெழுத்தால ராஹுவைச்சொல்லிய தால அதற்கு உடனமுந்தியவெழுத்து 'ஸ' ஆதலின-ராஹு விற்கு மிடத்திற்கு ஏழாமிடமாகிய மிதுனம- ராஹுவிற்கு நவாமசமென றுர. எனவே கேதுவுக்கு தனுநவாமச மென்பதுபெற்றும ஆகை யால- வால்மீகர- ராஹுவிற்கு நவாம்சம்சொல்லி- கேதுவைவிட் டதுபோல் - கம்பரும் கேதுவைச்சொல்லி ராஹுவைவிட்டார.

"வாக்தாவிந்நாஸஹா" என்று - ராஜாவோடு சந்திரனும (கடகத்தில) நின்றுனென்றும், நக்ஷத்ரம் புனர்பூசமென்றும சொன்னதால புனர்பூசம் நாலாங்காலிற்கு- சந்தரநவாம்சம் கடகமென்றுயிற்று.

"கக்ஷேடெளஸ" என்று லக்னத்திற்கு 'ஸ' என்றதால - கட கமே நவாம்சமென்றும், அல்லது இப்பதத்தினிறுதியில 'வ' என்று- நாலைக் குறிப்பித்ததால்- மேஷமுதல நாலாம்ராசி கடகமாதலின் இவ்விரண்டுவே துக்களினும் லக்னநவாம்சம் கடகமென்றும் சொன்னதால்- லக்ன நவாம்

சம கடகம், சந்த்ரநவாம்சம் கடகம், புதநவாம்சம் தனுஸு, ராஹுநவாம்சம் மிதுநம், கேதுநவாம்சம் தனுஸு, என்றாயிற்று.

இனி பாகங்கிருக்கும் ஐவருக்கும் நவாம்சம் காணப்படுவதற்காகவே "ஸௌராஷுஸம்ஸௌஷ்டவைஷ்ணுஸு" என்றார். ஸ்வக்ஷேத்ரமென்பதால் பரமோச்சமென்றாயிற்று. அவ்வவர்உச்சஸ்தானங்களில் பரமோச்சமென்றுபாகத்தைக்குறிப்பித்ததால் ஸூர்யனுக்கு மிதுநம். ராஹுவுக்கு ஸிம்ஹம். செவ்வாய்க்குக்கன்னி. சனிசுக்ராளுக்குமீனம். என முன்பேகூறிப்போந்தனம்.

வினா.— கம்பா மாஸக்குறிப்பால் ஸூர்யனைச்சொல்லி - பின்புசொல்லாமல்விட்ட வாலமீகாமாதிரம் மாஸக்குறிப்பால் உச்சனைச்சொல்லி பின்பு சொல்லியதென்னை ?

விடை.— பரமோச்சக்கணக்கில் சோககாலடில்- ஸூர்யனுக்கு மேஷம பத்தாம்பாகம் மிதுநவாம்சமென ஏற்படமாட்டாது. அது ஏற்பட "ஸௌராஷுஸம்ஸௌஷ்ட" எனச்சோதிக்கூறினார்.

வினா.— ஸூர்யனுக்கும், புதனுக்கும், ஒவ்வோரெழுத்தால் நவாம்சமசொன்னவர் லக்னத்திற்கும், சந்த்ரலக்னத்திற்கும், கேதுவிற்கும், இரண்டிரண்டெழுத்தாற்சொல்லியதென்னை ?

விடை.— ஸூர்யனும் புதனும், ஒவ்வொரு க்ரஹமாதலின்- ஒவ்வோரெழுத்தாற்சொன்னார். லக்னமும், சந்த்ரலக்னமும் இரண்டாதலானும் கேதுமுன்னிலையில்- ராஹுவுக்கும் நவாம்சம் சொன்னமைதோன்றவும், இரண்டிரண்டெழுத்தாற்சொன்னார்.

வினா.— சுக்ரன், குரு, சனி, குஜன், இவர்களுக்கு பாகப்படுத்திச்சொன்னதுபோல்- மற்றவர்களுக்கும் அவ்வாறு கூறாததென்னை ?

விடை.— அவர்களுக்கும் ராசிபாக கலைபிரித்துச்சொல்வேண் கேள்.

ஸூர்யனுக்கு- 'மா' என்றதால்- பாகம் (௧௦)— கலை (௧௨) எனவும்;
சந்த்ரனுக்கு- 'நீதி' என்றதால்-ராசி (௩)—பாகம் (௩)— கலை (௨௨) எனவும்,
கேதுவிற்கு- 'நாடி' என்றதால்-ராசி (௨)— பாகம் (௬)— கலை (௧௨) எனவும்,
ராஹுவுக்கு- ராசி (௮)— பாகம் (௬)— கலை (௪௨) எனவும்;
புதனுக்கு- 'ஐ' என்றதால் பாகம் (௨௭)— கலை (௧) எனவுங்கணிதவிதி.

இரண்டாவது உரை முற்றிற்று.

மூன்றாவது உரை.

இவ்வுரையால் ஸ்ரீராமர்பிறந்த
நாழிகை, விநாடி, கலை, தேதி, வாரமும், சொல்லப்படுகின்றன.

“ களிறனைஉதயராசிகோளநாடில் ” எனவே ராமமூர்த்தியினுடைய ஜனனம் ராசி க்ரஹங்கள் இவற்றையாலோசிக்கும்விடமென்றாயிற்று. அவ்விடமென்பது நாழிகை விநாடி கலையையன்றி வேறில்லாமையின அவைகளெங்குளவென்றாலோசிக்கலாயிற்று. 'உதயம்' என்றமையின- ஸூர்யோதயமென

வும், 'ராசி' என்றமையின் (புனர்பூசநக்ஷத்ரத்திலாம்) ராசியெனவும், 'கோள்' என்றமையின் புதனெனவும், இவற்றை முற்கூறிப் பின்னர் 'நாடில' என்றமையின் இவற்றைச்சொல்லியபின் சொன்னதொன்பதற்கிடமுண்டாயிற்று. அதற்காதாரமெங்ஙனெனனில் "மேடமாமதிதிநவமிமீனகழைநீடுறுமாலை" என்றவளவும் முற்கூறியமூன்றுமாயிற்று. நாழிகை விநாடி கலைகளையவற்றின் பிற்கூறினரென்ருலோசிக்கலாயிற்று.

வேறொருவிதத்தாலும், முன்பின்தொடர்ச்சியாலும், பொருளாலும், காலவகை யிடவகையாலும், விரோதமின்றி- நாழிகைமுதலியவற்றைக்குறிக்கிற்பது "ஓடைமா" எனனும்பதம்- இப்பதத்தால் எவ்வாறு நாழிகை அறிவதெனில் "ஓடைமாகளிறனுன்உதயம்"என்பதை "களிறனுனஉதயம்ஓடைமா" என அந்வயித்துக்கொள்க. அவ்வாறாயின 'ஓ' உயிரில- பதினொன்று- 'டை' என்பதில 'ட்' மெய்யொற்றில ஐந்து- அதிலேறிநிற்கும் ஐகாரஉயிர் ஒன்பது- இவற்றைமுறையே ஐந்து- ஒன்பது-என்வைக்க ஐம்பத்தொன்பது. 'மா' என்பதில 'ம' மெய் பத்து- அதிலேறியிருக்கும் - ஆகாரஉயிரிரண்டு, ஆகபன்னிரண்டு. இம்மூன்றுவகையில் முதல் 'ஓ' விலவந்த பதினொன்றும் கலையெனவும்; 'டை' யிலவந்த ஐம்பத்தொன்பதும விநாடி யெனவும்; 'மா' விலவந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவுங்கொண்டால- உதயாதி பன்னிரண்டு நாழிகை- ஐம்பத்தொன்பது விநாடி- பதினொருகலைக்கு- ஸ்வாமி ஜனிததாரெனறும்.

விகு.— இவ்விடத்தில் வால்மீகா - நாழிகை விநாடி கலையை யெங்கே சொன்னார்?

விடை.— "ததஶ்வஆஷ்டஹேமாஸே" என்பதை- ததஃ - ச - ஆ - ஷ்டஹே - மாஸே - எனப்பிரித்தால - நடு நின்ற- ஆ - என்பதனுல இரண்டிடமென்றும், இரண்டெழுத்தைச்சேர்ப்பதெனறும், குறிப்பித்ததாகக்கொண்டால- முதல்பதத்திலுள்ள முதல 'த' ஆறு - இரண்டாம் 'த' ஆறு, இவ்விரண்டையும்சேர்க்கவருவதுபன்னிரண்டு. 'ததஶ்' என்பதிலுள்ள 'ச' ப்ரத்யயமானது உம்மைப்பொருட்டாதலால- அதுபோல் கடையிலநிற்கும் பதத்திலும்சேரென்றாயிற்று. இதுநிற்க- 'ஷ்டஹே' என்பதில- 'ஷ்ட' எட்டு. 'ஹே' ஐந்து. இவ்விரண்டையும்- ஸம்ஸ்க்ருதகணிதமுறைப்படிவைக்கவருவது- ஐம்பத்தெட்டு. 'மாஸே' என்பதோடும், முற்குறித்த 'ச' ப்ரத்யயத்தைச்சேர்க்க-'மாஸேச'என்றாயதால் இதையுஞ்சேரென்பதாயிற்று. சேர்ப்பதெவ்வாறெனின்- 'மா' ஐந்து-'ஸே' ஏழு- இவ்விரண்டையுங்கூட்டவருவது பன்னிரண்டு. இதனுல் 'ததஃ' என்பதில் அக்ஷரகணிதத்தினுல்வந்த பன்னிரண்டுங் கலை எனவும், 'ஷ்டஹே' என்பதில்வந்த ஐம்பத்தெட்டும் விநாடியெனவும், 'மாஸே'என்பதில் வந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவும், உதயாதி (கஉ) நாழிகை- (ருஅ) விநாடி- (கஉ) கலைக்கு- ஸ்ரீராமர் அவதரித்ததாரென்று-கம்பருக்கு இவர் ஒருவிநாடிகுறைத்தும், ஒருகலையேற்றியுஞ்சொன்னார்.

இனி தேதிவருமாறு.

தேதி கணிப்பதற்கு மாஸ ப்ரமாணமறியவேண்டிய தாவசியகமாத லின அதைசசொல்வன.

மாஸப்ரமாணவிகடிகாவாக்யம்.

ஸ்லோகம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இந்த சுலோகத்தின்ஸாரம்— மேஷமுதலிய மாஸங்களுக்கு - இத்த னைபாகம கலை, விகலை, எனசசொன்னார். இதில சித்திரைமாஸ ப்ரமாணவாக்யம் "ஸ்ரீஸௌஸாஸாநஸௌஹ:" எனபதிவவாக்யத்தில சித்திரைமாஸத்திற்குத தேதி (ந௦)— நாழிகை (ருரு)— விநாடி (நஉ) என்றாயிற்று. இவ ற்றைச்சூரியநவாம்சத்தினபேரிலஒன்பதால்பாகிக்க அம்சம்-க இ-தேதி (ந) நாழிகை (உசா) விநாடி (க௦) என்றாயிறறு. சூரியன் (ந) அம்சமேறி யிருப்ப தால அவற்றின்மொததம தேதி- (க௦) நாழிகை (கஅ) விநாடி (ந௦) சூர் யனேறினானென்றாயிறறு.

இதுநிறக, லக்னநவாமசம கடகமென்றதால-கடகததிலவிநாடி(நசா) கலை (நஉ) க்குள் ஜனனமென்றாகிறது, உதயாதிநாழிகை(கஉ) விநாடி(ருகூ) கலை (கக) க்குள ஜனனமெனில் அக்காலையில கடகலக்னம் வருமாகில்- மிதுனம (ருவ) ரிஷபம் (சஙு) ஆக பத்துபோக பாக்கிநாழிகை- உ- ருகூ- கக- க்கு மேஷம் (சவ) இநத- உ- ருகூ- கக- போக பாக்கி- க- கரு - சகூ - செல்லென்றாயிறறு. இதை மேஷம (சவ) இதற்குததேதி- க- க்கு (அவ) விநாடி வீதம்தளள- தேதிபத்துக்கு (அஉஏ) விநாடிக்கு நாழிகை-க. விநாடி-உஉஏ கலை-ந௦-க்கு மேஷததிறசென்ற நாழிகை-க- விநாடி- கரு- கலை-சகூ- போக பாக்கி விநாடி- சா- கலை- சஉ- ஆயிறறு. இங்கே விநாடி சுத்த மறிவதற்கு ராசிசுததம் பாரககவேண்டியது ஆவசியகமாதலின (லக்னஸ்புடததிற்கு ராசி ப்ரமாணவிகடிகாவாகயம் அசதயமறியவேண்டும) அதைச்சொல்வன.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்பது

இந்த சுலோகத்தில

மேஷ்ராசிக்கு 'விஶாலி' என்றதால விநாடி (௨௫௪) என்றும்;
ரிஷபத்திற்கு 'நிஜூர' என்றதால் விநாடி (௨௮௦) என்றும;
மிதுனத்திற்கு 'ஶயாமூ' என்றதால விநாடி (௩௧௫) என்றும்;
கடகத்திற்கு 'கூணஜூஃ' என்றதால் விநாடி (௩௩௧) என்றும, இவ்வாறு மற்ற ராசிகளுக்குஞ் சொன்னா.

இந்தசுத்தவாக்யபபடி முன்பாரதவிநாடியில ரிஷபம் (௪௮) ௧௫ (௫) விநாடி குறைந்ததாலும், மேஷத்தில் (௧) விநாடி குறைவிற்கும், கடகத்தில் (௧) விநாடி அதிகத்திற்கும சரியாய்பபோக இநதசுத்தஸ்புடத்தில் லாபம்வநத (௫) விநாடியையும் முன்வநத (௯) விநாடி- (௪௧) கலையுடன்சேர்கக மொத்தம் விநாடி (௧௧)- கலை (௪௧) எனறாயிறறு- எனவேஸ்ரீராகவன் அவதார காலத்தில் கடகலக்னத்தில் சென்றவிநாடி (௧௧) - கலை (௪௧) எனறாயிற்று - மேஷத்திற் சென்றநாழிகையை (௧௦) நகழிததாலும, சூர்யன் மிதுனம்சத்திற்கும் (௧௦) தேதிசென்றுபோய (௧௧) தேதி- (௰௮) நாழிகை- (௩௦) கலை நின்றதாலும், (௧௧) பதினோராநதேதி உதயாதி (௰௨) பன்னிரண்டு நாழிகை - (௫௯) ஐம்பத்தொன்பது விநாடி - (௧௧) பதினொருகலைக்கு அவதரித்தாரென்றாயிற்று.

உதயாதிசென்றநாழிகையை மூன்றிலுறபெருக்கி - ஏழிலுல்வகுக்க- (௪) நான்குவருவதால் நான்காம்வாரமாகியபுதவார மென்றாயிறறு. இதற்குச்சரியாய் 'ஏகாதசர்நால்வருச்சரோ' என்றார். எனவேஇதற்கு - பதினோராந தேதி புதவாரமென்றும் கொள்க.

லக்னத்தில்சென்ற விநாடி (௧௧)- கலை (௪௧) என்பதறகுப்பொருநதவும் "ஏகாதசர்நால்வருசசரோ" என்றார். அஃதெங்ஙனமெனில் 'ஏகாதசம்" எனலால (௧௧)பதினொருவிநாடியென்றும்-'ஏகம' ஒன்றுதசம்நாலு ஆக நாறபத்தொரு (௪௧) கலையென்றும் பொருளபடுவதால கடகத்தில் (௧௧) விநாடி (௪௧) கலைசென்றதென்பதை வெளிபபடையாய்க் கூறினதாயுமாயிற்று.

இங்கே - 'உச்சர்' என்னும் பதத்திற்கு (உச்சரிப்பில்நிற்பவரொன்று) ப்ரஸ்தாபத்தில்நிற்பவ ரெனப்பொருள்கொள்க.

வினா.— இந்த தேதி வாரம், வால்மீகரெஙகேசொன்னார் ?

விடை.— "வா ஞ தா" என்றதால் 'வா' (௪), 'ஞ' (௧), 'தா' (௬), ஆக இம்மூன்றின மொத்தம் (௧௧) ஆதலால் பதினோராந்தேதிஎனவும்: முதல் 'வா' என்று நாலைக்குறித்ததால்- நாலாவதாகியபுதவாரமெனவும்: இரண்டாவது 'ஞ, என்று ஒன்றைக்குறித்ததால்- முதலாவதாகியவிஷ்கம்பயோகமெனவும்: மூனறாவது 'தா' என்று ஆறைக்குறித்ததால்- ஆறாவதாகிய வணிஜவா கரணமெனறும ஆம்.

மூன்றாவது உரை முற்றும்.

இந்த உரையால் இன்னின்ன மந்த்ரங்களின் அதிஷ்டானதேவர்கள் இக்கமலக்கண்ணனுருக் கொண்டாரென்பதும், தினசுத்தியின பெருமையும், இதில் மஹாயந்த்ரமுள்ளதும் சொல்வன.

மாஸத்தாலாகிய விசேஷம்யாதெனில— இவர் ஆதிமூலப பொருளாதலின ஆதிமாஸமாகிய மேஷமாஸத்திலேஉதயமானார். ஸ்வாமி ஆதிமூலபபொருளெனபதற்குத் திஷ்டாந்தம்.

பாகவதம்.

ஆதிபாமவதாரமாயப் புருடனையறைவார்
கோதிலாதவன் குலவிரண்டே முதலாக
ஏதிலாவவதாரங்க ளெடுத்ததையினிறு
றோதுகேளெனசுகுத மாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

இதனால் நாராயணமூர்த்தி ஆதிமூலப் பொருளென்ப தறிக.

நவமிதிதியினலாம விசேஷ மயாதெனில - பிரமன லோகஸ்ருஷ்டி காலத்தில. வைகருத ஸ்ருஷ்டியில் - ஒனபதாவது ஸ்ருஷ்டியாய நரர்களை ஸ்ருஷ்டித்ததால் - அந்த நரஸ்ருஷ்டிக்கு வித்து சனகாதியர் நால்வராயும் அவர்கள - மலரோனது சுத்தஸாத்வீகதியானகாலத்தி லவதரித்தமையால் அவ்வாறுகிய நராவதாரமான திதியின்கண்ணேஜனித்தனர். நவப்படைப்பு நரப்படைப் பெனபதற குதாரணம்.

பாகவதம்.

நவப்படைப்பெனநவிலுவர்நரர்களைநலஞ்சேர்
புவித்தலத்தினிறபடைத்திமொனிடர்பொறபு
மூவப்புறுந்திருத்தேவர்கள்பொறபுமிங்கொருவாத்
தவத்தின்மிகவுயர்சனகனுதியர்பெறுகுவரால்.

இந்தப்பாடலின கருத்தால் முறகூறியது விளங்கும்.

புனர்பூசத்தாலாய விசேஷம்யாதெனில்— அந்தப் புனர்பூசத்திற்குப் புடைநின்றநாளாகிய ஆதிரைசிவபெருமானது உருவமென்றோதுபவாதலின்- அம்மூர்த்தியினைப் புடைவைதத கடவுளென்பது தோன்றப்புனர் பூசத்தில ஜனித்தனர்.

கடகலக்னததினலாயவிசேஷம்யாதெனில்:— விராட்புருஷனுடைய ஹ்ருதயஸதானம் கடகமாதலின் - அன்பரது ஹ்ருதயகமலத்தில அவர்நினைத்தவுருக்கொடு வருபவரென்பது தோன்றக்கடகத்தில் ஜனித்தனர். ஹ்ருதயஸ்தானம் கடகமெனபதற் குதாரணம்.

ஶ்லோக:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

இந்த ஸ்லோகார்த்தம் — காலமென்கிற புருஷனுக்கு மேஷம் உச்சந்தலையெனவும்; வ்ருஷபம்முகமெனவும், மிதுனம் மார்பெனவும்; கடகம் ஹ்ருதயமெனவும், ஸிம்ஹம் வயிறெனவும், கன்னி யிடுப்பெனவும்; துலாம் அடிவயிறெனவும்; வ்ருச்சிகம் ஆண்குறியெனவும்; தனுஸ் துடையெனவும்; மகரம் முழந்தாளெனவும்; கும்பம் கணைக்காலெனவும்; மீனம்பாதமெனவும் சொன்னார்.

இந்தக்கடகலக்னமாகிய ஹ்ருதயத்தின் பெருமையாதெனில் அவ்விடத்திற்றோன்றுகின்ற மனம் புத்தி அஹங்காரம் சித்தம் என்னும் நான்கினுக்கும்பாசநேசர் நால்வரும், அதிஷ்டானதேவர் நாலவரும் ஆக எட்டுபேர் மூர்த்திகரித்து நிற்கும் லக்னமாதலின் - அநுபகவந் ஜனித்தத்திற கிடமாயிற்று.

பாசநேசாக் குதாரணம்.

பாகவதம்.

உரைதருசிறப்புவாய்ந்த மனமுதலாகவோங்கும்
கரணநான்கினுக்குப்பாச நேசர்நறகாமதேவன்
அருமணிபுரைவண்ணத்தன னிருத்தனனந்தன்செய்ய
மரைமலர்ச்செங்கண்வாசு தேவனுமரபின்மன்றே.

இப்பாடலிலமனம்- புத்தி- அஹங்காரம் சித்தம் எனனும் நான்கினுக்கும் காமதேவன்- அனிருத்தன- அனந்தன- வாசுதேவன்- ஆகியநாலவரும, ஹ்ருதயஸ்தானமாகிய கடகத்திறகுப பாசநேசரொன்பது விளங்கும.

அதிஷடானதேவா நால்வரொனபதறகு·

பாகவதம்.

மனமெழிற்புந்திநறசீர மருவகங்காரனுசித்தம
எனுமிவைகளையைந்து நாளுமிலங்கதிட்டானதேவர்
பனிதருகதிரோன்வேந்தன் பகர்தருமுருத்திரன்றான்
நினைவுறுசீவனென்றே நிகழ்ந்துவாமரபினமன்றே.

இப்பாடலிற் சொலலியமனம் முதலியநானகு கரணத்திறகும் அதிஷ்டானதேவா சந்த்ரன், க- ராஜா, உ- ருதரா, ங- ஜீவன, ச- முனசொன்னபாசநேசா, ச- ஆக எட்டு (அ) பெயரும பூர்ணாநுக்ரஹத்தோடும் நின்ற முஹூர்த்தமாகிய கடகலக்னத்தில அந்த அநுக்ரஹகாலத்தில ஜனித்தாரொனபதறகேறப அத்தேவரில ராஜாவும சந்தரனும் நின்றனா.

ஸ்லோகம் ||

திதிரேகம் குணம் ப்ரோக்தம் வாரஸ்யாஷ்ட குணம் பவேத் |
நக்ஷத்ரம் சத குணம் ப்ரோக்தம் லக்னம் கோடி குணம் பவேத் ||

இதனதாத்பரியம.

திதிபலம் ஒருபங்கு- வாரபலம் எட்டுபங்கு- நக்ஷத்ரபலம் நூறுபங்கு- லக்னபலம் கோடிபங்கு என்பது.

ஆகையால் - ஸ்வாமி ஜனித்த திதி வார நக்ஷத்ர லக்ன பலங்கள்- தத்தமிற்சிறந்தவையெனபதுதோன்ற "நாலவருச்சர" என்றார்.

இனி காரஹங்களின்பெருமை.

“நாடிலேகாதசாநாலவர்” என்றதால்- ‘நாடு’ என்னும் பூமியை ‘இல’ மனைவியாயுடைய (நாராயணமூர்த்தி) என்றும்; ‘ஏகாதசா, எனவே - பதி னோருருவாய் நின்ற சிவபெருமானெனவும், ‘நாலவா’ எனவே சதுர்முகனு கிய பரமஹாவெனவும். ‘உபசமோ’ எனவே இம்மும்மூர்த்திகளும பூரணமச ராய அவதரித்தாரெனபதாயிற்று. இநத இடத்தில வால்மீகரும “வ்ருஷாகபிர்ஜகந்நாதே ஸர்வலோகைகநாயகே” என்றார். இதற்கும்- ‘வ்ருஷாகபிரே’ என்றதால்- திரிபுராந்தகனெனவும், ‘ஜகந்நாதே’ என றதால்- பூமிதேவிக்கு நாதனுகியவிஷ்ணுவெனறும், ‘ஸர்வலோகைகநாயகே’ என்றதால ஸகலலோகமுந்தாழுமபடி தான் உயாநதஸ்தானததி னின்று- ஸருஷ்டிக்கிற பரமஹாவெனறும, பொருள.

துஷ்டராக்ஷஸாதியர்- நீதியறறுககொடுங்கோலசெலுத்தத்தன்புறவி ருந்தபூதேவியினதுபயம்நீங்க அவதரித்தலினவிஷ்ணுவுக்கு ‘நாடில்’என்றார்.

விரா— மும்மூர்த்தியுருவா - அர்த்தநாரீசவரா- ருத்ரவுருவா அஷ்ட மூர்த்தியுருவா - ஸத்யோஜாதா - வாமதேவா- அகோரா் - தத்புருஷா - ஈசா னா, ஏகாதசருத்ரா- எனனும பதினோரம்சாகளினகுணமூர்த்தியும ஸ்ரீராமரி டத்திருந்தமைதோன்ற ஏகாதசா’ எனனும் பதததினால சிவனைககுறிததது.

பரமஹாவினுடைய தலையினகண் தேவா ஜனித்தமையாலும், சுத்த ஸாத்வீகம் ஜனித்தமையாலும, அந்தசுத்தஸாத்விகதெய்வகுணம்- இநத ஸ்ரீ ராமரிடத்துள்ளமைதோனற- நானகுமுகங்களுளளவரெனப் பொருள்படுகி னற ‘நாலவா’ எனனும் பதததினால பரம்ஹாவைககுறித்தது.

இனி யந்தரம்வருமாறு கூறுவன்.

“நீதிசேரோடைமாகளிறனுனுதயராசிகோணடில” என்றதை- “ஓ டைமாகளிறனுனுதயராசிகோள” இல- நாடு- நீதிசேர- எனப் பிரித்துக்கொ ள. பிரிததால ஓடைமாகளிறனுகிய ஸ்ரீராமரது “உதயராசி” என்றதால்- உ- உயிரிலைநதாவதாகையால (ரு). த- (எ) அதிலிருக்கும் ஆகார உயிர் (க) ஆக (அ). ய- என்பதில- ய்- (கக) அதிலேறியிருக்கும்- அகார உயிர் (க) ஆக (கஉ). உ- விலவநதது (ரு), த- விலவநதது (அ), ய- விலவநதது (கஉ), இம்மூன்றையுஞ் சொல்லிப்பின்பு ‘ராசி’ என்றதால- இம்மூன்றுதொகையுஞ் சேர்க்க (உரு) ஆகிறது. இததொகையை மூனறினபேரில சராசரிபபடுத்த மூவெட்டிருபததினொன்கெனறுயது. இமமூனறும்- கூட்டுததொகை இருபத் தைந்தாயினும்- சராசரி என்றதால ‘ஶேஷம் வர்ஜயேத்’ என்னும்வா க்யப்படி- மீதி ஒன்றையுந்தள்ளப்பட்டது. என்றதால்- (ரு) (அ) (கஉ) (உஅ) இதனை- ‘கோள்’ ‘இல்’ ‘நாடு’ ‘நீதிசேர்’ என்றதால்- இவைகள் மூர்த் திகரம்பெற்ற மநதிரங்களென்றும், அதனை இடம்பார்த்துச்சேர்க்கச்சொன் னுரென்றும், ஆயது. இவைகளை அடைக்க சோதிச்சக்கரத்தில் இடம் யாஙகு ளதென ஆலோசிக்கையில் - சாஸ்த்ரபரிசீலனையில

காலவிதாநம்.

ஶ்லோகம்.

ஹ்ருஸம்ஶேஷாஙஸயாக்ஷா ஸ்ருஷ்டஶேயுவதகஷ்டய ।
கஸாநுஶீநஶிநுராத்ரீ ஶேஷாநுஷ்யுஶ்வ்ருவதக்ஷிணய ॥

இநதசுலோகார்த்தம்— வீட்டைபபதினுறுபஙகுபண்ணுவதென்றும, நடுவில்- பரம்ஹம நிற்க நாலிடம் எனவும், ஈசாநமுதல - மேடமுதலியராசி யாய்ப் பார்க்கவேண்டுமெனவும் சொலலியிருத்தலால- நடுவில்சொலலிய நாலு ப்ரம்ஹஸ்தாநமென்றது இம்மநதிரங்களாகவேயிருக்குமெனறெண்ணுகை யில பரம்ஹஸம்பநதமான அநதகணககுளளமநதிரஙகள- பஞசாக்ஷரம (க), அஷ்டாக்ஷரம் (உ), தவாதசாக்ஷரம (ரு), ப்ரம்ஹகாயதரி (ச), இநத நான் குநதானென்று அதற்குரிய கோளும், இலலும் நாட இருபததுநான்கு அக்ஷ ரமாகியதை மூன்றின்சராசரியெனறு சொனனததினலேயே - தருபதையெ ன்று காயத்ரியின்பெயராதலினுல - காயதரிககுஸாமயமான இமமஹா மந த்ரங்களென்று- மற்றதையு நினைகக இடமாயிறறு.

இவ்விடததில் வால்மீகா “ ஶாஶேஷிவ்ருஶ்சண ஸம்யுதம் । விஶேஷாஶ்யஜாஶஹாஹாமம்” என்றார். அதனுள- 'ஶா' (உ) 'ஶே' (ரு) 'ஷி' (அ) 'வ்ரு' (க) 'ஶ்' (ரு) 'க்ஷ' (௦) 'ண' (ரு). இதனுல- உ-ரு-அ-க-ரு-ரு- இந்த ஆறுதொகையும்- 'ஸம்யுதம்' என்றதாலகூட்ட (உச) ஆகியதனுலும, 'ஷஷ்டிகூஷி' என்னும்பெயரின்படி இநத இருபததினுனகையும- காயதரியெ னக்கொள்ளப்பட்டது. ' ஶஹாஹாமம' என்றவிடததில் 'ஶா' (ரு)ம- பஞ்சா க்ஷரமெனவும், 'ஹா' (அ) ம்- அஷ்டாக்ஷரமெனவும், ' ஹாமம்' எனறதால- 'ஹா' (ச) இதை 'மம்' என்றதால் - நடததெனருயது. 'ஹா' எனற எட்டின பேரில்- 'ஹா' என்ற நாலைநடதத-எட்டுமோநாலும பன்னிரண்டென ஆயிறறு. இந்தப்பன்னிரண்டும்- த்வாதசாக்ஷரமெனவும்,இதுகளை 'ஷிவ்ருஶ்சணஸம யுதம்' என்றதால்-ஷிஸம்யம்யுக்ஷணம்-வஶமாஜம்- இதில 'ஸமயு தம்' என்றமையால சேரென்றுயிற்று - எனவே பஞசாக்ஷர, அஷடாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரிகளைச்சேர்க்க எனறா. இவா 'ஸம்யுதம' எனறவிடத து- கம்பர்சேரென்ருர். 'இவ்யலக்ஷணம்' என்றவிடத்து- 'கோளில' எனருா. இந்நான்குவகை அக்ஷரத்திறகும் - அதிஷ்டானதேவர் இபபச்சைவண்ண னொ ன்பதுதோன்ற- 'களிறனுனுதயராசி' என்ருர்.

விளு.— முதல் - பஞ்சாக்ஷரத்திற்குமாத்திரம் உயிரெழுத்தாறசொலலி- மற்ற- அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷரத்திறகு- உயிரமெய்யெழுததா ற்சொல்லியதென்ன.

விடை.— பஞ்சாக்ஷரத்தில் ப்ரணவம்சேர்ந்ததால்- உயிரொழுத்தாற்சொ ன்னுர். அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷரங்களில் - ப்ரணவம்சேர்நதி ருப்பதால்- அகரஉயிரோதிய இரண்டெழுத்தால் சொன்னுர். அக ரம் எழுத்திற்கெல்லாம் ஆதிபோல்- மந்த்ரங்களுக்கெலலாம் ஆதி-

பரணவமாதலின் - பரணவத்தோடுங் கூடிய மந்த்ரங்களென்னுங் குறிப்புக்கேற்ப- அகர உயிரோசேர்ந்தமெய்யெழுத்தாற் சொன்னார்.

வினா.— நடுவில் அஷ்டாக்ஷரத்தையும், த்வாதசாக்ஷரத்தையுஞ்சொல்லி முதலில் பஞ்சாக்ஷரத்தையும், கடையில் காயத்திரியையுஞ்சொல்லியதென்னை.

விடை.— நடுநின்ற அஷ்டாக்ஷரமூர்த்தியும், த்வாதசாக்ஷரமூர்த்தியும், ஒருருவாகியவிஷ்ணுவாகியும், வலத்துபுறம் சிவன், இடதுபுறம் பிரமனாகியும், நின்று விளங்கப்பட்ட - பரமபுருஷனே ராகவ உருக்கொண்டதால் அவ்வாறுசொன்னார். மேலும் - ராமாவதாரத்தில்- பாதி விஷ்ணுதெய்வத்வமாதலாற்றான்- ராமரை விஷ்ணுதைவத்வமென்பது- இவ்விடத்தில் வால்மீகர் "விஷ்ணோரர்த்தம் மஹாபாகம்" என்று- விஷ்ணு அம்சம்பாதியென்றும், கால் அம்சம் சிவாம்சமென்றும், காலம்சம் பரமஹாம்சமென்றும், பொருள்படச் சொல்லியிருக்கின்றார். இம்மஹாமந்தரங்கள்- யந்த்ரத்திலெவ்வாறடைப்பதெனில்- ரிஷபம் சிவபெருமானை ப்ரளயகாலத்தில் தர்மதேவத்வமான உருவோடுமென்றுதாங்கியவாஹநமாதலாலும், மிதுனம் தம்பதிகளிருவராய இணைபிரியாமல் சிவபெருமானது அர்த்தநாரீசுவரஸ்வரூப உருவோடும் நின்றதாலும், கடகம் சங்கரன் வளையலவிற்ற திருவிளையாடலினடித்ததாலும், மேலும் அந்தராசிக்கு ஆடியென நடேசர் திருநாமத்தையடைந்ததாலும், இம்மூன்று ராசியும்- பசுபதியினது அம்சமொத்தலால் "இலனும்." மிதுனத்திலிருக்கும் கேது- ருத்ரரூபம்.— அதற்கு

ஶ்லோகம்॥

[illegible]

[illegible]॥

இந்த சுலோகத்தின்கருத்து.— கேதுவானவர்- புரசம்பூப்புகை நிறமென்றும், தாரா க்ரஹங்களுக்கு சிரஸென்றும், கோபமுஹூர்த்தமென்றும், ருத்ரகுணத்தோடேசேர்ந்தவனென்றுஞ்சொல்வதால்- அவ்வாறியகுணங்களை அடைந்தகேதுவும், கடகத்திலிருக்கும் - குரு தேவகுருவாய தக்ஷிணாமூர்த்தி உருக்கொண்டாரென்று புராணங்களில் ப்ரசித்தமாதலாலும், சந்திரன் பிநாகபாணியின்து மகுடத்திலதரிக்கும் நண்பராதலாலும், இந்தமூன்று க்ரஹங்களும் கங்காதராதுபாரிஷதாளாதலின்- "கோளும்." என்கிறவிதிப்படி- கோளும்பாரத்து சேர்ந்றவிதிப்படிசேர்க்க- பஞ்சாக்ஷரம் இவ்வறுவகையாருக்கும் அறையில் நாட்டலாயிற்று.

சிங்கம்- தூணிலிருந்துஜனித்த திருமாலினது நரசிங்க உருவமாதலாலும், கன்னி- தேவர்க்கு அமுதீய அவதரித்த லக்ஷ்மீகாந்தனது மோஹினியுருவமாய் கையில் கலசத்தயிருடன் தோணியிலிருந்து [illegible] பதிக்கனாகருவரு

ம் ஸ்ரீஹம்ஸாத்தமாதலினாலும், துலாம்- ஒருபுருஷாகிருதியாய் கையில தராசு வைததுக்கொண்டு ஜனங்களசெயத புண்யபாபத்திறகுததக்கபடி படியளக குங்கடவுள் ஸ்ரீஹம்ஸாததமாதலின்- இம்மூன்றும் நாராயணாம்ச மொததிருத்த லால்- "இலனும்". துலாததினிறகும் சனிபகவான் ஸூர்யபுதரனாய் அவதரித்த நாராயணாம்சமாதலின அநதசனிவாரததிலே வெஙகடாசலபபெருமாளுக குள்ள வரத ஆராதனங்களதனிகைக ளெலலாமசெயய- விஷ்ணு அம்சமாயநி னறதால- "கோள". நாடெனறவிதிபபடி கோளும்பாரதது "நீதிசோ" எனற படிசேர்கக- அஷ்டாக்ஷரம- இநநான்கினொருகுறும- அறையில நாட்டலா யிற்று.

வ்ருச்சிகம்- தேளுருவெனலால- விஷஜநதுவென்றாயிறறு. அதனால அனநதன்முதலாய் தனதுமடியில தாமோதரனைததாயகபபட்ட நாகரினமா யின. தனுஸு- ஒருபுருஷன கையிலவிறபிடிததுககொணடு- இடுபபிறகுககீழ குதிரைபோனறிருத்தலில்- கலகியாவதாரஸ்ரீஹம்ஸாததம்போலுமநின்றது ஆத லினாலும்— மகரம- முதலையுருவமாய முகமாதரம் ம்ருகம்போன றிருதத லால்-மத்ஸயாவதாரஸ்ரீஹம்ஸாத்தமாயமைநது- இமமூன்றும் வாஸுதேவாம்ச த்திற்கு "இல்" ஒத்தலாலும், தனுஸினிறகும். "ராகு" பூமிதேவிசாயாரூபம்- இதற்கு

கூர்மபுராணம்.

மருவுபூமியின்சாயையாமிராகுமண்டலமற்
றிரவிமண்டலநதிங்கண்மண்டலமெனுமிரண்டின்
உரைசெயகின்றதோரளவதாயவற்றின்கீழலவும்
கரியதாகுமற்றதனிறமென்பர்கற்றுணர்ந்தோர்.

இப்பாடலினகருத்துபபடி- ராஹுவானவர பத்மநாபனபதநியாகிய பூமிதேவி சாயாரூபமாதலாலும, மகரததிலிருககும் 'குஜன்' பூமிபுதரன் இதறகு

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]

இநதசுலோகத்தினகருத்து.— பூமிதேவிகர்பபததில ஜனிததவரென பது- அக்காரணத்தால்-அச்சுதரதுபுதரராதலாலும, 'கோளும்'. நாடெனறப டி நோக்கி அவவிரண்டுகோளும் - வாஸுதேவாம்சபார்ஷத உருவாதலின்- நீதிசேரென்றவிதிபபடி இவவைவகையோரருகுறும்- அறையில த்வாதசாக்ஷ ரம் காட்டலாயிற்று.

"கும்பம்" ஒருபுருஷன் கையில் கும்பம்வைத்துக்கொண்டுநிறகின்று னெனலால்- மலரோனுருவாய கையில்கமண்டலமெனனும் கடத்தைவைத்தி ருத்தலாலும், மீனம் வாலுக்தலையுமாய கவ்விநிற்கின்றதால்- அம்மீன் குஞ்சு பொறிப்பதில் அளவின்றிப்பெரும் ஸ்ருஷ்டிவிருத்தியால் ப்ரம்ஹாம்சமாயி ற்று. 'மேஷம்' யாகவஸ்துவானதாலும -பிரமருக்கு அஜ என்கிறபெயரால்

நான்காவது :

ஸாம்யமா யொத்திருநதலாலும், 'இலஹும்'. மிகுதியாகும் சுரகுலமா ப்ரமஹதேவர் பேரனுகி அஸுராகுருவாய நிறபதாலும், ம்ருதஸஞ்சீவிமந்திர பயிற்சியாலும், மேஷததிலிருக்கும புதன வித்வானுதலாலும, ஜோதிஷதெய்வமாதலாலும், அதிலிருககும ஸூாயன ஸருஷ்டியால ஸாக்ஷாத்காரமாகிய ப்ரம்ஹதேவஉருவனே ஆதலாலும, இம்மூனறுகரஹங்களும ப்ரம்ஹபாரிஷதாளுருவத்தோடு- பரமஹாம்சம்பெறறுநின்றதால 'கோளும'. ஈாடென்றபடிபாாதது - இவவறு வகையோரும் பரமஹாமசமாய நின்றதால் அவாருகுறும் அறையில 'நீதிசோ' என்றவிதிப்படி - பரம்ஹுகாயத்ரி காட்டலாயிறறு. இவவாறு- மநத்ரம்அடைக்கவிதிசொல்லியதால்- மநதரம்அடைப்பதெலலாம்- யநத்ரமெனல - மநதரசாஸத்ரவிதியாதலின- யநத்ரமென்ருயிறறு. "மாசனிறணுதயராசி" என்றதால்- பெருமைபொருநதிய ஸ்ரீராமரது உதயராசி - பஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர தவாதசாக்ஷர காயத்ரி என்பனவாயமைதலின்- இநத யநதாததிறகு - ஸ்ரீராமஜாதகயநத்ரமெனவும் நாலுகோநத்ரங்களிலும பரமோச்ச சரஹங்கள்நாலவாகினறு சுழற்காறறுமழைகூட்டநிற்பதுபோல்- பூாணறுகரஹமுஹூாததமாயநிறறலின்- மஹாயந்த்ர மென்றும், இவவாருய- இரண்டுகாரணங்களாலும், ஸ்ரீராமஜாதக மஹாயந்த்ர மெனப்பெயரமைநதது. இநதயநதரம்- ஜோதிசசாரத்திறகு சுபாவததினே உரியதாயினும- ஸ்ரீராமர் அவதரிததலைதமுனனிட்டு- ராமாயணததிலசொலலியதால- இநநூறகு- ஸ்ரீராமஜாதகமென்று பெயரமைநதது. இம்மஹாயநத்ரத்தில- ஐநதாமுறையிறசொல்லியவிதிபபடி சாநதிபுரிவதறகு - க்ரஹசாநதியெனப்பெயரூம். இதிலடைநத பஞ்சாக்ஷரமானது இவவுலகத்திலுள்ள சைவமததைதயெலலாம்விளங்கசசெய்து- சிலரை ஆசாரயராகவும், சிலரை சிஷ்யராகவும் புநித்மசெயவிககின்றது. அஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷரங்கள்-ஜகததிலுள்ள வைஷ்ணவமதத்திறுதாரமாய்விளங்கி- சிலரை சிஷ்யாளாகவும், சிலரை ஆசாரயராககியும், பாகவதாளிஷ்டபூாததிபண்ணி நிற்கனறன. ப்ரம்ஹகாயதரி இதறகெலாநதாயபோன்று- வேதமாதாவெனப்பெயர்பெறறு- பராம்ஹணொன வேதியர்க்கு- ப்ராம்ஹணீகத்தையீநது- மூர்ததிகரிததுநின்றது.

வினு.— உலகத்தில் (கஉ) ராசியரயவகுக்கும்-ஜோதிர்யந்தரத்தை (கசு) அறையாயளழுதி அதில உதயராசியெனனும் பதத்தை - நாநாவிதமாயபபிரிதது - நான்கு மஹாயநதரஙகளெனவும, அதுகள்நிற்க இடமென்றும், இவ்வண்ணநதாதபூர்யப்பட- கமபாசொன்ஞென்றுசொலவது நகைபபிறகிடமாகிறது. எது உலகததில வழங்கிவருகின்றதோ அதற்குச்சற்றேறக்குறையச் சொலலியிருக்கும் அனுஷ்டாநததை ஒபபுவது ஸஹஜம்-லோகாசாரவிருத்தமானசாஸ்த்ரமும், முன் பழையவழக்கமில்லாததையும், இப்பாடலில்- நீர் ஆத்தஞ்சொன்ஞலெபபடியொபபலாம்.

விடை.— நீவினவினதுசரியனறு- நான்- லோகாசாரவிருத்தமாயும், மூநநூலி லிலாததையுஞ் சொலலவேணுமென்கிற அகத்தியமென்ன- அதிலகொளளாத ஆததததை நான்பொருத்திச சொல்லியமேல்-

நீதாக்ஷிணையவசாத ஒப்பினுலும உலகத்தோரொபபுவரோ-உலகததோரொப்பினும-எனமநதிறகு தருப்தியிலலாததை உனக்குச்சொலலமனமவருமோ- நீ ஸநதேஹப்படுவதாவது இரணடுவிதம-லோகாசரணை யில்லையெனபதும, முனனூல்லிலாததைச்சொல்லுகிறேனென்பதும்.

உலகத்திலனேக ஆசரணையானது- அதனமூலமினனதென்று அறிநதுகொள்ளாமலே நடததிவருகிறாரகள. அதில சிலவருமாறு. இநத ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவமானது (கக) தினஞ்செய்வதென்றும், இநத ராமாயணததைமாத்திரம்- ம்லேச்சாமுதலிய ஸாவமதஸத்ருமு, ஜயினுள, பௌததாள, காணுபத்யாள், சைவாள முதலியோருமு, தவைத, அதவைத, விசிஷடாதவைதாளும், வாசித்தும்பூசிததுமவருகிறாரகள. மற்ற வைஷணவஸமபநதமான நரஸிம்ஹம், கிருஷ்ணன், வராஹம், கூாமம் முதலிய தெய்வஙகளுககு ஸமபநதமான ஆலயபுராணஙகளை இதுபோல பொதுவாய பாராயணபூசைகளசெயயாமலுமாய்வழங்கிவருகிறது எதினுலெனில- பரஸவமுதல ஸூதகாநதம் பதினேருதினமாய்வருத்து- அதிலிராமஜாதகமஹாயநத்ரபூஜாநியமஞ்செயயவேண்டுமென- அதன்விரிவை ஐநதாம உரையில வெளியிடகின்றதாலவ்விடத்தி லறிந்துகொள், உலகாசரணையில அப்பதினொருதினமும் - காநத்துடன் அநுஷ்டிக்கிறார்கள். ஸகலஸமயததாருமு ப்ராாததிபபது - சோதிடம யாருக்கும்பொதுவாதலினு லச்சோதிடதெயவமான பரஞசோதிரூபமே ஸகலமதத்திற்கும் ஆதிஆதலின் - அஜ்ஜோதிஸவரூபாநுக்ரஹமுஹூர்த்தமான - ஐநது க்ரஹங்களும் பரமோசசராய்நிற்க அவதரித்தமையால்- தாசரதியானவர்- அவ்வவர்மதத்தெயவமாகவே ப்ரார்த்திக்கவிளங்குகிறார். முன்னமே பதினுறு அறையாய்போடுவதற்கு விதிசொல்லியிருக்கின்றேன். மேலும் இபபதி[illegible] அறையும் அததற்குரியபலமானமநதிரத்தோடும், பரமோச்ச க்ரஹங்க[illegible]டும் பூரணபலன்பெற்றுநின்றதாறுன்- ராமர் சோடசகலையும்பொருநதியபூர்ணுவதாரமென்றுலகத்தில்வழங்குவது. மேலும் சிற்பசாஸ்திரத்திலும்- மயனூலிலும் ஒருவீட்டை (கசு) பங்குபண்ணி- நடுவில்பிரமம்நிற்க நாலுஅறைவிடவேண்டுமென்று முற்றம்விடும்படி விதியேற்பட்டிருக்கின்றது. காலநேவேளையில்- கல்க்யாவதாரமூர்த்தி உருவமான தனுர்ராசியில ஸூாயநாராயணமூர்த்தி உதயமாவதாலக் காலையிற்செய்யுங் காலவநதநமெலாம் - நாராயணப்ரீதியாம். எந்நாளும் உதயகாலத்தில தனுர்ராசியே உதிக்குமென்பதற்கு- உதாரணம்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]

[illegible]

இந்தசலோகத்தின்கருத்து— தினமும் உதயாதி (உ0) நாழிகைவீதமாய்- ஸூர்யன் தனுர்ராசியிலிருநது - அபரதக்ஷணமாய் சுறறுவொன்றும், நவாம்சம்-க்ரமமாய்சுற்றுவொன்றுஞ்சொன்னா.

ஸாயங்காலம்- அஸ்தமன லக்னம்மிதுனமாதலின்- அது ஆர்த்தநாரீச்ஸ்வரூபமான சிவரூபமாதலின்- அவ்வேளையிற்செய்யும் ஸாயானுஷ்டானம்யாவும் சிவப்ரீத்யர்த்தமெனவும், அக்காலத்தில் மற்றொருதேவனை பூஜிப்பதாவது- ஸேவிப்பதாவது செய்யக்கூடாதென்றும்விதி- அதற்குச்சரியாய் சிவன் கோவிலில் 'ப்ரதோஷகால பூசையேபுரிந்தும் - அஸ்தமானத்தின் ஒரு முஹூர்த்தத்தின்பின்பு - விஷ்ணுகோவில்முதலிய ஆலயங்களிலும் வழங்கிவருகிறது. ஆதலின் எந்தமதஸ்தரும் எந்தஆச்ரமிகளுஞ்செய்யும் காலவந்தனையெலாம்- நாராயணரதென்றும், ஸாயவந்தனமெலாம் சந்த்ரமௌலியதென்றும் இந்த இரண்டுதேவரையும் திரும்ப பிரார்த்திக்காதவர் பரஷ்டராய்போவரென்றும், சோதிடசாஸ்திரவிதி. இவ்விதியை லங்கிக்கப்பட்டவர் பேதகஉபாஸ்தியை அடையார். "உதயராசிகோணுடில" 'நீதிசேர்' என்றதற்குபொருள உதயராசி என்றும், பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரிக்கு 'நாடில' எனலால ஜகத்தில்வழங்கும 'நீதிசேர' என்றார்- வழக்கத்தைச்சேரெனவே - ஒருவன விசேஷபதிந்த்தில்செய்யும் - நாந்தி சராத்தத்திலும், ச்ராதத்த்திலும், ஷண்ணவதியிலும, முந்தி விச்வதேவரைவரித்து- பின்பு வஸுரூபமாகிய பிதிரையும், அதற்குபின் ருத்ரஉருவாய பிதாமஹரையும், பின்பு ஆதித்யஉருவாய பிரபிதாமஹரையும், வாயுமூலைதொடங்கி அபரதக்ஷிணமாய்வரிப்பதென - அபரகர்மத்திலும, பூர்வகாமத்திலும், அந்தபிதிர் தேவதைகளுக்குச்ராதத்தம்புரிவதெனனே- இதனது ஆதாரத்தை விசாரிப்பையாகில் அதுமுழுமையு மிந்தமஹாயந்தரானுஷ்டானமேயாம். அதில சிலபாகம் இந்த விச்வேதேவா மாஹாத்மயத்தை- காடகமென்னும்- வேதத்தில் விளம்பமாய் சொல்லியிருக்கிறார்-ஆகிலும் அதனது அர்த்தம இதன்பெருமை என்றமட்டில் தெரிகிறது. விசவேதேவாயாரெனில - விசவமென்பது ஜகமென்று அர்த்தம். அவ்விசவத்திற்கு தேவரெனலால ஜகதேவரெனவே - "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்" என்றவிதிப்படி பூதேவிசஹிதராய் நாராயணரெனச்சொல்லும் வாஸுதேவரெனல் ஒருவிதம்; விச்வமாகிய ஜகத்தையெல்லாம்தன்வயிற்றிலவைத்துக்கொண்டு - தான்ஜகன்மாதாவாய் ஈருயிரேபோனின்றுநாபியில் உலகை எலாம்பூப்பதொருவிதம்; அப்படிபபட்ட ஜகஸ்வரூபியாகிய விச்வேதேவராகிற' வாஸுதேவமூர்த்தி - இந்தஜோதியந்த்ரத்தின் வாயுமூலையில் அவரது ஆவரணங்களோடு நின்றதால்-அவ்வாஸு தேவராகிய விச்வேதேவரை கிழக்குமுகமாய் வாயவ்யமூலையிலவைத்து - மாதருதெய்வமென்னும், ச்ருதிப்படி ஜகன்மாதாவாகிய விச்வேதேவரை முன்வரிக்கிறார்கள்.

அவரதுபெருமையில் சில

பாகவதம்.

பாதம்பார்தலைபணி யிருவிசும்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண் மதிமனந்திசைசெவியாக
ஓதுபேருலகனைத்து மோருருவமாம்புருடன்
ஆதியாமவதாரமென்றறைகுவரறிந்தோர்.

உலகம்யாவுநலலவயவமாதலின் உரைக்கும்
அலகின்மாமறையந்தண ராகுதிபசுநெய்
யிலகியேயெழுமகத்தழலி னிதவிருகாவோர்
பொலியும்யூபமிம் முதலவப்புருடனேயாமால.

இந்த விசவேதெவ திம்சகணம்-இரண்டுகோடி ஈருயிராதலின் இணை பிரியாதவரொன்றும், இவரைமுதல வரிக்காவிடில்- மாத்ருதூஷகன்போல் ப்ரஷ்டனாகிறான். அவன்கர்மமும் பூர்த்தியாவதில்லை - அதுஎவ்வாறெனில் ஒருவனுக்கு மாதாவால குலமேறபடவேண்டும்-குலம் ஏறபட்டபின்பு தான் குலத்திற்குத்தக்க ஆசாரமாதலின்- குலததைவிளககுவது மாதாவாதலின்- மாத்ருபூஜை முதலில் செய்யவேண்டு மென்றாயிறறு.— அதேரீதியாய்தன்னைக்கர்ப்பத்தில் வைத்திருநத மாத்ரு உருவாய இரட்டையாய விசுவேதேவரை முன்வரிக்கிறாகள்.

பித்ரு உருவ தேவரென்பவா - யாரெனில் விஷ்ணுரூபமான- வஸுகணம்- அ- கோடி; இநதகணத்தில கோடிக்கு ஒருவர் எஜமானாகள் ஆக- எட்டுகோடிக்கு எண்மர் எஜமானாகள்- இவர் ஸ்ரீமந்நாராயணரது அஷ்டாக்ஷர உருவமாயமைநதவர்-அநதஅஷ்டாக்ஷரஈசன நாராயணர் விராட்புருஷராய முதலிலுருவங்களுள் எல்லாம் ஆதியாய்த் தோற்றியதால் அவரிலே யிருநது மற்றையஉருவெலலாம்- உத்பத்தியாகவேண்டியிருநததால- அநத அக்ஷரதெய்வத்தை, பிதாவென்று ஸர்வலோக பிதாவாதலால:— இரண்டாவது பித்ருவர்ணமாய் வரிக்கிறார்கள்.— இவரதுஸ்வரூபத்திறகு-

பாகவதம.

இலகுமேழ்வகை யினில்வருசராசரத்தோடு
முலகெலாந்தனியுதிப்பது மொழிநதடங்குவது
மலகிலாதவன்பால தி லையவயவமாங்
கலையலாதுவேறுல கெனககாட்டலுமிலையால.

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடெப்பொருளகத்துந்
தங்குமிச்சைஎன்றுரை தருசத்திகளுடனே
யங்கொழுஞ்சுடரவிர்தரு பொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தில் விராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

ஆங்குதத்துவமெமக்குநீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கினின்றனவழுத்தலு நிலவுபேரொளியா
யோங்குமுன்னவனவற்றினைப பொருந்தியொன்றாக
வீங்குநீரினிற்பிறந்தது விளங்குபேரண்டம்.

இதனால் உலகவித்து நாராயண உருவென் பதறி- இநத அஷ்டாக்ஷர தேவருக்குதலாம் மேல்பாகமாயும்; சிங்கமுகன்னியும்- நிருதிதிக்கினு மிருப்பதால்- அத்திக்கின்அந்த அஷ்டாக்ஷர உருவராய நாராயண உருவமாய- பிதாவைவரிக்கிறார்கள்.

பிதாமஹரூபமாயவரிக்குந்தேவர்யாரெனில், பிதாமஹரைருத்ரரூபமாய் வரிப்பதில - ருத்ரரூபம் பதினொருகோடி- அந்தகோடிக்கொருவர் எஜமானர்கள்- இவர்க்கெலா மாதாரதெய்வம் தக்ஷிணாமூர்த்தி -இவர்க்கெலாம்- பஞ்சாக்ஷரமே மூலமந்தரமாய விளங்கும-அம்மஹாமந்தரத்திறகுப் பின்அம்சத்துக்குத்தக்க படிகாயத்ரிகளுமுண்டு, அப்படிப்பட்ட தக்ஷிணாமூர்த்திஉருவாகிய குருவிறகு- கடசம உச்சஸ்தானமாதலால-அது அபஸவ்யமாய்வரிப்பதில-அஷ்டாக்ஷரத்திறகுப்பின- பஞ்சாக்ஷரதெய்வமாதலின்-அவர்பிதாமகராய வரிக்கப்பட்டார் -அவர்நோ தெறகினு மாகநேயத்திலும்கிறபதால-அவரையும்- உத்தராபிமுகமாய ஆக்கினேய அருகிலவைத்து வரிக்கிறாகள். அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸாவலோககுருவாதலாறருன-அவர்வாணுத்திறகு குருவாணமெனலாயிற்று.

இனிபிதாமஹா ஆதித்யஉருவமெனறறகுவிவரம். ஆதித்ய உருவம்பனிரொண்டுகோடி- கோடிக்கொருவராகப் பனனிருவா எஜமானாகள்; அப்பன்னிருவா யாரெனில.— தாதா (க) ஆயமா (உ) மித்ரன (ங) வருணன்(ச) சகரன (ரு) விசவான (சு) பாஸகரன (எ) பகன் (அ) த்வஷ்டா (கூ) விஷ்ணு (க0) ககன (கக) பூஷா (கஉ) இவவாதித்யருலகத்தில ப்ரத்யக்ஷதெய்வமாதலாலும அவராலேயே ஸகலகோடகளுககும நாட்களுக்கும் ஒளியீந்தும். உலகத்தில ஸருஷ்டிமுதலியமுத்தொழிலும நடாத்தி ரக்ஷிப்பதாலும் உலகத்தில முக்யதெய்வமாய வஸித்துபிரமகாயத்ரிக்கு அதிஷ்டானதெய்வமாதலினாலும், அவர்க்ஷரியகாயத்ரி யைபராமஹணீகம் விளங்கும்பொட்டு பராம்ஹணபரமபரையிலேயே அநுஷ்டித்து வருவதால்-அச்சூர்யன் உலகில் எவ்வாறுப்ரத்யக்ஷதெய்வமோ அப்படியே - அந்த பீஜாக்ஷர உபாஸகராகிய பராமஹணாகளையும, பூஸுராளெனச்சொலவது - அததெய்வத்திறகு மிக்க தெய்வமிலாத ஸ்வயஞ்சோதியாதலாலும், அநதமார்க்கமே ப்ரம்ஹசர்ய, க்ரஹஸ்த, வானபரஸ்த, ஸனயாஸியளுக்கும்- அதிவர்ணாச்ரமிகளுக்கும், நிஷ்கல பசமாதிநிஷ்டாளுககும, முமுக்ஷுதவமார்க்கம் அதைவிட; வேறிலாமையினாலும், அவருருவமாய ப்ரபிதாமஹவாணம் வரிக்கிறார்கள் - அந்தவாணத்துககு அப்பால வர்ணமிலலாமல் போயவிட்டதுஇக்காயத்ரி அக்ஷரமும், அதற்கு அதிஷ்டானமாகிய சூரியனுகியபிரமாவும், த்வாதசாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர, வாஸுதேவநாராயண சிவஉருவாதலின - அததெய்வமெலாமிவ வொன்பதுதோன்ற- அவருடன இவரையும்- வடக்குமுகமாகவே வைத்து வரிக்கினறார்கள - இதற்குச்சரியாய முப்பாட்டன், பாட்டன், தகப்பன், கற்பத்திலிருநததான நாலவரும் பரபிதா மஹரிலிருநது - உத்பவராதலால்- அந்த உத்பத்திக்ரமமாகவே- படிப்படியாய் -உயர்நதமைகாண்க. சூரியனசாவதேவாதமகஸ்வரூபமாகையால் - அவர்க்குபூர்ணபலமாகிய பரமோச்ச ஸ்தானமேஷம் - அமமேஷத்தின்காலம்- தேவர்- தினத்தின் விதிப்படி - உத்தராயணமாகிய தேவாபகலில (கரு) நாழிகைக்குமேல் - உ0- நாழிகைக்கு- குதபகாலமென்றும், மாத்தியாந்நிககாலமெனறும்; ஆனதால-அநதகுதபகாலத்தில் சகலசராத்தமுதலிய பிதுர்மேதமும், ஸூர்யனுக்கு பூர்ணபரீதியாகும் பொருட்டு செய்வதென விதி ஏற்பட்டது.—

சூரியன் ஸகல தேவதாஉருவமென்பதற்கு-

பாகவதம்.

வையகம்படைத்திடுமலரினண்ணலும்
பொய்யறுமாயனுமபுகலுமீசனு
மெய்யசெங்கதிர்களொராயிரந்திகழ்
வெய்யவனுமெனவிளம்புநூலகளே.

அக்காலத்தில ஸூர்யவந்தநத்தில- முக்யமானமாத்தியாஹ்நீகம். செய்யாமல எந்தகாமஞ்செய்யினும அந்தகாமம நஷ்டமென்று- மூந்தசூரியனே உபாசிக்காதகுற்றத்தால தள்ளப்படுகிறதுபோல - தேவர்தினமாகிய வருஷத்துக் கொருதினம - பிதாயக்ஞம்முக்யமாயசெய்யவேண்டுமெனவும, அந்த பிதாயக்ஞமான இந்த மஹாயந்தரத்திலுள்ள - வாஸுதேவ, நாராயண, சிவ, ஸூர்ய உருவமான - த்வாதசாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர காயத்ரீதேவதைகளை- விசவேதேவரிரண்டுகோடி- வஸுகணம் எட்டு கோடி ருத்ரகணம் பதினொருகோடி ஆதித்யகணம்பனிரெண்டு கோடி ஆக முப்பத்திமுக்கோடி- தேவருருவமாய் - விச்வேதேவபித்ருபிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாளென்று வரித்து யந்த்ரதேவதைகளைபூசிப்பது- ஜகத்தில வழங்கிவருவதால- இவைகள் எந்த்ர ஆராதனமே என்று நாடில் நீதிசேரொன்றவிடத்தில - ஜகத்தில வழங்கு நீதி எனச்சொக்கலாயின. இவ்வாறு - மாதா பிதா - குரு - தெய்வம் - என்னும், விச்வேதேவபித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹபூஜையாகியமும்மூர்த்திபூஜை வருஷத்துக்கு ஒருதடவை ச்ராத்தமாயாவது பூசிக்காதவன - ப்ரஷ்டனாய விடுவதுநிச்சயம்,இந்த ச்ராத்தமெனகிறமஹாயந்தரபூஜை இந்தயந்தரபூஜை என்றறியாமலேவழங்கிவரப்படுகின்றது.

"களிறனுஞுதயராசிகோள" நாடில "நீதிசே" என்றற்கு - மற்றோ உலகவிதம ஒருவன்செய்யும ச்ராத்தத்தில- முதல ப்ராமஹணாவரித்தல- அக்னியிலாஹுதி செய்தல, விகாமபோடுதல, பிண்டமபோடுதல, தாப்பணம் செய்தல, இவைபஞ்ச மஹாயகஞமெனவழங்கிவருகின்றன. யோசிக்கையில அந்தமஹாயந்தராநுஷ்டானமாகவேயிருக்கின்றது, எவ்வாறெனில - ப்ராமஹணன்முகத்தினும்விகரம்வைப்பதும் வாஸுதேவபரீதயாத்தமாம. வாஸுதேவாஸம்ஸாரியாதலால அந்தச்ராத்தவாணத்துக்குரிய ப்ராமணா - எல்லாரும் பக்தியுடையவராகவே யிருக்கவேண்டும், அக்நியில்ஹோமம்செய்வது, ஸூர்யபரீதியாதலால்- ஸூர்யஉபசரிப்புக்காகவே அக்நியிலுபசரிக்கிறாகள. ஸூர்யனிடத்திலிருக்கும் பவமாநனென்கிற அக்நி உலகத்திலுள்ள சுசிஎன்னும்- அக்நிக்கு சஹோதரனாகையால் - அந்தஸூர்யாக்நிக்குப ரீதியாம்நிமித்தம் இந்தபூமியிலுள்ள சுசிஅக்னியிலஹோமம் செய்வதெனறும, ஆயிற்று.

பிண்டம். வைத்து அதிலாவாஹிப்பதுருத்ரபரீதியாம். எவ்வாறெனில் ருத்ரருக்கு ருத்ரபலிஎன்றுபிண்டத்தினே த்ருப்தியாதலால் - அவர்க்குபிண்டம்போடுவது த்ருப்தியாகும். ஜலத்தில் தர்ப்பணஞ்செய்கிறது. ஜலத்தில் சயநிக்கும் நாராயண பரீதியாதலின் - ஜலதாப்பணம் நாராயண ரதென்றுயிற்று. ச்ராத்தவர்ணங்களெல்லாம் அபஸவ்யமாயும், செய்கையெல்லாம்

ஸ்வயமாயும்செய்வதை இந்தமஹாயந்த்ரத்தில்உலகங்கடைஎன்பதறிக.— 'நாடில்' 'நீதிசேர்' என்றதால்- மற்றோர்வகைசொல்வன ஒருப்ராஹ்மணன்முதலில் ப்ருமசாயத்தைப்பூண்டு- இரண்டாவதில்லறந்தாங்கி மூன்றாவது வானப்ரஸ்தந்தரித்து - நான்காவது சந்யாஸமாகிறான். இந்தஆசரமம் (ச)ம் அதிலுள்ள - தவமெல்லாமிந்தமஹாயந்த்ராநுஸாரமாகவே ஆகிறது. இதுஇந்தயந்த்ர ஆராதனமென அனேகர்களுக்குத்தெரியாமலேஅநுஷ்டித்து வருகிறார்கள்.— அது எவ்வாறெனில்- முதலில் காபாஷ்டமத்தில் - ப்ராஹ்மசாயம்பூண்கிறார்கள். அந்தப்ரமஹசாயவ்ரதஸமாவர்த்தனத்தில்- அஷ்டவ்ரதமென அநுஷ்டித்துவருகிறார்கள் - அந்த ஆசரணையானது - இந்தமஹாயந்த்ரத்தில் - அஷ்டாக்ஷர மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தி-முதலில்பற்றற்றவராய - சிதாகாசத்தினின்றும் சித்ரூபியாய - உதித்தனரெனசாஸ்த்ரங்கள் சொல்வதால், அவரொருவரோ அன்றி - மற்றொன்றுமிலாதவராதலின்- அவரது பீஜாக்ஷரம் எட்டாதலின் இந்தஎட்டு அக்ஷரவிதிப்படி-சற்பாஷ்டமத்திலுபநயநம் செய்வதென்றும், ப்ராஹ்மசாயாந்தத்தில் மேலெழுதிய அஷ்டாக்ஷரரூபமாய - அஷ்டமஹாவ்ரதஞ் செய்யவேண்டு மென்றும்,விதிகள் ஏற்பட்டன - ஸ்ரீமந்நாராயணர். பற்றற்றவ ரென்பதற்கு-

பாகவதம்.

பற்றெறிந்தவர்நாடும்பரமனுக்
குற்றநோக்கிலுருக்குணமில்லெனா
முற்றுணர்ந்தமுனிவன்மொழிதலும்
வெற்றிவேற்கைவிதுரனவிளம்புவான்.

இந்தப்பாட்டால் - நாராயணர்பற்றற்றவரென்பதறிக.

விவாஹம்புரிவது க்ரஹஸ்தாச்ரமவிதி - அதின்ஸாரம் ப்ரஜாவருத்தியேயாம். அப்புத்ர உத்பத்தியானது- ஒருபெண் - பூப்புநீராடியநாளொட்டு (கஉ) தினத்தில் கர்ப்பம் அடைவதுவே - அதற்குப்பின் கர்ப்பந் தரிப்பதில்லையாதலின் - இந்தமஹாயந்த்ரத்தி லமைந்தவாஸுதேவர் - காயத்தோடு ஜகத்தெலாந்தாங்கும் உருவமாம் த்வாதசாக்ஷரமூர்த்தியாதலின், அவரது ப்ரீத்யர்த்தமே - க்ரஹஸ்தம பூண்பது - த்வாதசாக்ஷரநியாயப்படி பனிரெண்டுதினத்தில் கர்ப்பந்தரித்தலால் - வாசுதேவர்க்குரிய தென்றாயிற்று. அதற்கு

கூர்மம்.

அருப்புழையார்பூப்பெய்தினீராட்டயருநாண்முதலாத்
தெரித்தநாள்களீராறிலுமிகட்டோறுமகிழ்சிறப்பக்
கருப்பமினிதினுறுமளவுங்கலவாறுபிறகருவழித்தோ
ருருப்பநரகமிவர்க்காகுமென்னமறைகளோதுமால்.

இந்தப்பாட்டாலமுன் சொன்னவைஅறிக. வானப்ரஸ்தம் காயத்ரிக்குரிய ஸந்யாஸபரீக்ஷார்த்தமாம்.அது எவ்வாறெனில்- ஸூர்யனசஞ்சாரியாதலால் இவ்வாச்ரமியுமவனத்தில் சஞ்சரிப்பனெனவும், ஸூர்யன- அக்னி ஆதலால் பஞ்சாக்னிமத்தியில் - தவஞ்செய்வதென்றும், காயத்ரி (உச) எழுத்தாதலால்-

தத்வம் இருபத்தினலயும், அடக்குவதென்றும், இவவாறறினல- ஸூர்யபரிதி என ஆயிறறு. ஸகயாஸம் பஞசாக்ஷரததிறகுரிய சிவாராததமாமென அறிக. அது எவ்வாறெனில் - கங்காதரர் ஸதாதபஸ்வியாதலால்- ஸநகாதியர்கசு உப தேசிபபவராய்- பஞ்சாக்ஷரததிற்கு தெய்வமாய- தக்ஷிணமூர்ததியாகிய குருவிறகு - கடகம் உச்சஸ்தாநமாதலாலும, அது சநத்ரனுககு பூர்ணபலநதரும் ஸ்வக்ஷேத்ரமாதலாலும், இம்மஹாயநதரத்திலுள்ள சிவரூபமான தக்ஷிணமூர்த்திக்கு த்ருபதியாகும்பொருட்டு ஆசைஅறறவாகளாய- ஸகலமுநதுறநது- மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி புலன்வழிசெலலாவண்ணம அடக்கிகுருவெனப்பெயாபெற்று - ப்ரம்ஹக்ஞானவான்களாய- சநதரஉருவாகிய மனதை அடக்கி நிறகின்றாகள, அவவாறுபுரியும் ஸகயாஸமானது சிவ பரிதியாம். இவ்வாறுநாட்டில் வழங்குஞ்செயகை. 'மாகளிறணுதயராசி' என்றற்கு ஓர்சிறபபுரை. மகத்தான பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, தவாதசாக்ஷர, காயத்ரி, எனலால் மஹததென்றல - பஞ்சாக்ஷரமானது எநதனமைய தெனில்ப்ரஹ்மோததரகாண்டம்.

> ஐந்தெழுத்தினுண்மருவிநாமாருயிர்சென்று
> சிந்தைகாணருஞசிவபதஞசெறிநதிடுந்திறத்தா
> லிந்தமந்திரநிலைபரப்பிரமமேயென்பா
> வந்தனைத்தொழிலசசசிதாநந்தசின்மயத்தோா
>
> முக்கணுயகனமராருண்முதல்வனுமதுபோற்
> றக்கமநதிரமெவறறினுநதலைமையைநதெழுத்தே
> தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாய்ததொடஙகி
> யொக்கவோதியேயளப்பிலாபரகதியுற்றார்.

எனலா லிவை பரஹ்மஸம்பநதமான மஹாயநதரமெனல்காணக.

இந்தமநதிரத்தால் பேறுபெறறவர்- அப்பா, ஸுநதரா, மாணிக்கவாசகா, சம்பநதர் முதலிய அறுபத்துமூவரும்- பரஹ்மோததரகாணடததிலும் உபதேசகாண்டத்திலும் சொல்லிவருமனேக அனபரும், அளவுகடநதவர். மேலுமிநதமந்த்ரமே காயத்ரியாயநுஷ்டிக்கும் அநேகம்சைவாகளும, உட்ஸமயமாகிய- வைரம், வாமம், காளாமுகம், மஹாவ்ரதம், பாசுபதம, சைவம், இநதஸமயங்களுக்கும் அநத ஸமயபீஜாக்ஷரமாய் நிறறலும், சதயோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தறபுருஷம், ஈசாநம், என்கினற- மடாசார்யதவமாக்கலும், அந்தமடத்துக்குரிய சிஷ்யாளைவஹித்தலும், இநதமகாமநதரமே.

அஷ்டாக்ஷரமானது, ஆதியில்பரம் ஜோதி உருவமாய் ஸ்ருஷடிககு ஆதிகாரணமாகியதும்- ப்ரஹ்லாதஆழ்வாளை- அவர்தகபபனல்நேரிட்ட ஆபததுக்கெல்லாம் ரக்ஷித்ததும், அஜாமிளன் முதலிய அனேகம் அன்பாகளை சுத்தாளாக்கியதும், மற்றுமுள்ளதேவாகள், நாகர்கள், முதலிய அனேகம்அன்பரை தன்யாளாக்கியதும்- ஆழ்வார்களாகிய பரமபாகவதர்களை அடிமையாக்கி ஸ்ரீமந் நாராயணனருளிநததும், ஸமயாசாரபத்ததியாய் ஆசார்யர்களாக்கிஸமாச்ரயங்கள் முதலியவும்செயய சிஷ்யாளுமாக்குகையும், இவ்வஷ்டாக்ஷரமே.

த்வாதசாக்ஷரம் - ஆதியில் ப்ரளயகாலத்தில்- நம்பெருமாள்- ஆலிலையின் மேல்பள்ளிகொண்டிருந்து - ஸகல அண்டபுவனகோடிகளும், விதைகளும்நசிக்காமல் - தனது - உந்திக்கமலத்தில் வைத்துகாப்பாற்ற உருவமாய் நின்றதும் - மார்க்கண்டேயா ஆறுமனுகாலம் தவம்செய்ய அவர்க்கு ப்ரளயங்காட்டியதும் தருவனுக்கு தேவருலகத்திற்கெல்லாமுயர்ந்த விஷ்ணுபதமருளியதும், அநேகமடாதிபதிகள் சிஷ்யாளைவஹித்ததும் தேவர்களுக்கமுதீந்ததுமாம்.

ப்ரஹ்மகாயத்ரியின் விசேஷமயாதெனில் - ஆதியில - தாமரைமலரில் ஜனித்தகாலையில ஒன்றுங்காணமல தானுறையுந்தாமரைமலரை மாத்திரங்கண்டுதிகைத்து - நாளத்தின்வழியேபோய- தேவவர்ஷத்தில ஆயிரம் ஆண்டு தேடியும்யாரையுங்காணமல்வெளிவந்து பின்பும திகைக்குங்காலத்தில்-சிதாகாசத்தில- தப-என அசரீரியாய ஒருவாக ஜநிக்க- அந்த- த- எனுமெழுத்தை ஆதியாய ஜபித்து தவஞ்செய்ததன்பேரில-பகவத்ஸந்தர்சநமாய் உலகை ஸ்ருஷ்டித்ததும், இக்காலையினும ப்ராஹ்மணாகளை எக்குலத்தோரிலும முதல் வராகக்குகையும், இருபிறப்புறச்செய்ததும, ஞாநபூரிதாளாகக்குகையும், விச்வாமித்ரா முதலிய ரிஷிகளுக்கு நிக்ரஹாநுக்ரஹசக்தியையீந்ததும், இருபத்திநான்கு அக்ஷரஉருவான இம்மஹாமந்த்ரமே.

"நாடிலேகாதசாநால்வருச்சரே" என்றதற்கு சிறப்புரைசொல்லின் இதை 'நாடுஏகாதசாநாலவரில' 'உச்சரோ' எனக்கொள்க. அதனால்- பூமியில வதரித்த பதினொரு அவதாரங்களில- நாலவருக்குள - இவா உயர்ந்தவரென ஆம்! நாடுஏகாதசா" எனலால- விசும்பில- ஏகாதசா- வருவிக்கப்பட்டது, அதற்குபாகவதம.

இருபதோடிரண்டெனுமவதாரங்கண் முறையே
மருவுமிப்படி-மாயவனகலைகளாமின்னுங
கருதுசீரவதாரங்கள்கணக்கிலைஎண்ணில்
அரியவாரிதிமணலினுமநேகமென்றறைவார்.

இதனிலிருபத்திரண்டு அவதாரங்கள விசேஷமென்றறிக. அவற்றுள்

அயோநிஜம் (௧௧)	யோநிஜம (௧௧)
௧- விராட்புருஷா.	௧- நாரதர்.
௨- நீரிலசயநிக்கும நாராயணா.	௨- தத்தாத்ரேயர்.
௩- ஸநகாதியா.	௩- கபிலா.
௪- வராஹம.	௪- வாமநா.
௫- ஹம்ஸம.	௫- விருஷபயோகி.
௬- நரசிங்கம.	௬- யாகபுருஷா.
௭- மோஹிநி.	௭- நரநாராயணா.
௮- தன்வந்தரி.	௮- வயாஸா.
௯- கூர்மம்.	௯- பரசுராமா.
௧௦- மத்ஸ்யம.	௧௦- ப்ருதுசக்ரவர்த்தி.
௧௧- ஹயக்ரீவா.	௧௧- ஸ்ரீராமா.

இந்த யோகஜமாகிய - ௧௧ - வருள்- ப்ருது - ௧, ரிஷபர் - ௨, வாமனர், ௩- இராமர்-௪, இந்நாலவரும் உலகத்திலுள்ள- செல்வத்துளெல்லாம், அரசென்கிறசெல்வமே மேலானதாதலால், அச்செல்வந்துய்க்க அவதரித்தாரேனும், ப்ருதுசக்ரவர்த்தி, தனதகப்பனாளில் - இழந்த பாக்யமெல்லாம் தான்ஸ்வயார்ஜிதமாய- ஸம்பாதித்தார் விருஷபயோகி (௬௦) லக்ஷம்வருடம் அரசாண்டும்- சத்துருவைவெல்லாதிருந்து நெடுநாளைக்குப்பின், ஒருமந்தமேற்படுத்தினார், வாமனருக்குப்பதினனகு உலகுங்கிடைத்தும - அதனை அன்பாக்கருளி, தான்உபேந்தரரானார், ஆதலாலந்தமூன்று அவதாரங்களிலும், ஓர் ஓர்குறை உண்டாயிருந்தது, இவ்விராமரோவென்றால ஸகலசெல்வத்துடன், அவதரித்ததால, உயர்ந்தவரோ என்றார். இவ்யந்த்ரவிருத்தாந்தத்தை, யஜுர் வேதம், நாலாங்காண்டம முதல பரசநம் (௨௨) ஆவது பஞ்சாதியில சொல்லி இருக்கின்றார்.

நான்காவது உரை - முற்றிற்று.

ஐந்தாவது உரை

இதனால்- யந்த்ரஸ்தாபநதேசமும், பலனும, அறியலாம்.

" நீடுறுமாலைகறகடகநீதிசேரோடைமாகளிறனுனுதயராசிகோணடிலேல்காதசாநாலவருச்சரோ" என்பதை 'கல' 'கடகம்' 'நீ' 'தி' 'சேரோடை' 'மா' இவைகளில- "களிறனுனுதயராசிகோணடில" ஸ்ரீராமரது 'உதயம்' ஜன்மலக்நத்தையும், 'ராசி' பதினொறுவீட்டையும், 'உதயராசி' என்லால - பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரி, இதனையும், 'கோள' நவக்ரஹங்களையும், 'நாடில்' நாட்டுவையாகில- 'மா' 'மதி' 'மால' 'ஐ' 'நாடு' 'இல்' இவைகள் முதலா உடைய- 'நீதிசேர' அதததறகுரியவைகளைச சேர்ப்பையாகில- அதற்குரிய பலன்கள் உறுய் கிடைக்கும்.______ அஃதெவ்வாறெனில-

"கல்" என்றால - சிலை உருவமாயநின்ற தெய்வங்களிடத்தும, 'கடகம்' என்றால் - கடத்தில் ஜலம்பூரித்து ஜபஞ்செய்யுங் கும்பத்தினிடத்தும், 'நீ' என்றால-அன்பாமுதலியமுனனிலையிலும, 'தீ'என்பது, 'தி'எனசகுறுக்கல் விகாரமாய்நின்றது. 'தீ' என்றால்- அக்நியினிடத்தும், 'சேரோடை' என்றால் பொன், வெள்ளி முதலிய பஞ்சலோஹத்தால் சேர்க்கப்பட்ட தகடுமுதலிய- ரக்ஷையிலெனவும், 'மா' என்றால- விபூதிமுதலிய தூளியாயிருக்கும் வஸ்துக்களிடத்தும், 'களிறனுனுதயராசிகோணடில' எனவே- கலவினுட்டுதலாவது, ஸ்திரமாய் பூஜைசெய்யப்பட்ட விஷ்ணுவிக்ரஹம், சிவவிக்ரஹம், ஐயனார், புடாரியார், மடம், ஸத்ரம், அரண்மனை, யாகசாலை, நீதிஸ்தலம், சர பூஜை செய்யப்பட்ட உத்ஸவவிக்ரஹங்கள் கண்ணடி, படம்முதலியவற்றிலும, அடியிலாவது, நடுவிலாவது, தலையிலாவது, 'களிறனுனுதயராசிகோள' கோதண்டபாணியினது- ஜனமலக்நராசிக்ரஹங்களை- பஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷர காயத்ரி இவற்றை- 'நாடில' 'பொறிப்பில்' 'மா' 'நீடுறும'எனவே லக்ஷ்மீகடாக்ஷங்கிடைக்குமென்றதால்- மஹிமை மிகவும் உண்டாமென்றார்.

கடகமென்னும் பூர்ணகும்பத்திருட்டுதலாவது - வரதஆராதநநிமித்தம்வைக்குங்கும்பம், சாந்திகலசம், மாரியம்மன்வேப்பிலைவைக்குங்கலசம், தீர்த்தயாத்ராகமநகலசம்; தைலம், ஔஷதத்தைல முதலிய ஜலம்போன்ற வஸ்துபூரிதமாயிருக்கும் கலசங்களில் 'களிறனுறுதயராசிகோணுடில்' இந்த ராமஜாதகமஹாயந்த்ரத்தைப்பொறிப்பில- 'மதிநீடுறும்' புத்திகூர்மையாம் என்றார். எனவே புத்திமழுங்குதலே காரணமான பித்தன், விளையன, அறிவினன, அசீலன், சூதகன, நோயன, கோபி, தூர்த்தன், காமி, மோஹி, பிணக்கன், அஞ்ஞாநி, இவர்கள்முதலியோர்க்கு - அந்நீராட்டின - அந்நோய்நீங்கி புத்திகூர்மையாமெனலாயிற்று.

'நீ' என்றால- உன்னிடமென்றாயிற்று. உன்னிடமென்றாலுன் னிருதயத்திலும், உன்னுடன பிணங்குங்கணவனிடத்தில - பாரியும், தனக்குவசப்படாத- பாரியினிடத்தில கணவனும, ஆசிரியினிடத்தில பூஜிக்கும அன்பனும் அதவாயுவினிடத்தில ஆவாங்கும யஜமாநனும, செல்வரிடத்தில அவர்ஸமூஹம்பார்த்துறையும வறிஞனும், பாகவதரிடத்திலடிமைசெய்யும் அடியாரும, பூதாவேச பிசாச பரிபந்தகங்களைவிமோசநஞ்செய்யதெய்வ உபாஸகத்தில் முயலும, மந்த்ரசாஸ்த்ரகனும, கொடுமையான வாஹநத்திடத்தேஊர்பவனும, திருக்குறுநிறக்கும, ஆ, மேதி, யானை, ஆடு, முதலிய மிருகங்களினிடத்தேஆளபவனும், "களிறனுறுதயராசிகோணாடில" இந்த மஹாயந்த்ரத்தைப்பொறிப்பில- "மாலநீடுறும" என்றார். எனலால - அதுகளுக்குரியவரிடத்தில வசப்படாமலிருக்குந்திருக்குநீங்கி- ஆசை மிகவும் உண்டாகுமென்றார.

"தீ" என்றால ஔபாஸநாக்நி- லோஹங்களை உருகச்செய்யும். அக்நி இவைகளில இந்தமஹாயந்த்ரத்தைநாட்டில- 'ஐ' 'நீடுறும' என்றார. ஐ-என்னும அழகுமிகுமென்றார. அழகுகெடுக்குமதிறம் என்னெனில- குஷ்டம், பித்தவீக்கம, விதைவீக்கம், மூத்ர கிரச்சிரம், சூலைவயிறு, அங்கஹீனம், ரணம, மேஹம், சூலை, பிடிப்பு, காக்கைவலிப்பு, நபும்ஸகத்வம, முதலிய அங்க உருவத்தைக் குறைவுபடுத்தும இத்யாதி வயாதிநீங்கி அழகுறுமென்றார. "சேரோடை" என்றார- சோதிக்கப்பட்ட என்றதால- பொன், வெள்ளி, செம்பு, தயம, இரும்பு, முதலியவற்றால்சோதத்துச்செய்த- 'ஓடை' பட்டமென்றாயிற்று. பட்டம் தகடு உருவாதலால - இங்கே தகடு எனக்கொள்ளப்பட்ட எனவே- பஞ்சலோஹம் சேர்ந்த தகட்டில் "களிறனுறுதயராசிகோணுடில்" முன்சொல்லியவண்ணம் ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயந்த்ரத்தைப்பொறிப்பில- 'நாடுநீடுறும்' என்றார் - 'நாடு' எனலால் - க்ராமமெனலாயிற்று. அதனாலுழுதொழிற்குரியதென்னும் நீர், நிலம், ஆள், அடிமை, வ்யாபாரம், ராஜ்யத்வம், உத்யோகம், முதலிய உலகச்செல்வமெலாம்மிகவுமுண்டாகுமென்றார். 'மா' வில்நாட்டில் என்றால்- விபூதி, குங்குமம, கதம்பப்பொடி, ஔஷத சூர்ணங்கள், மணல், அரிசி, முதலிய எழுத்தெழுத உரியதாயிருக்கும் மாவைப்போலிருக்கும் வஸ்துவில் 'களிறனுறுதயராசிகோணுடில்' ஜாநகீகாந்தனுடைய, ஜாதகமஹாயந்த்ரத்தைப் பொறிப்பில 'இல' நீடுறும, எனலால்- குடும்பத்திற்குரிய - ஸ்திரீகள், பிள்ளைகள், பெண்கள, தநம, தான்யம், ஆள், அடிமை, பசுக்கள, ய

சலம், வித்தை, நோயின்றிவாழ்க்கை; முதலிய இல்லற வருத்திக்குரியசம்ப த்தெல்லாம்- மிகவும் செழிக்குமென்றார்.

வினா.— கர்கடகமென்னும ஸமஸ்கருதபதத்தை- வல்லின- ற கரமாக்கி- கல- கடகம- எனபிரித்ததெவவாறும்.

விடை.— கர்கடக மென்னும்பதம் - ஸம்ஸ்க்ருதத்திற்கே உரியதென விதி எங்குளது? வடமொழி காகடகமெனில தமிழில- இணைந்தியலகா லே- யரலக்ககரமும, ரவழியுவவுமாம, என்றவிதிகளினபடி - கரி க்கடகமென்றுவது, கருககடகமென்றுவது, ஆகவேண்டும. அவவா றுகாமையின அடையடுததபெயராய- நணடுககு வளைகலலுந்தொ ழிலினுல- கறகடகமென்றா. இதறகு முதலாவதுளாயில 'நாடு'எ ன்னும்பெயா மிதுநததிறகு வாததறகு - சினேநதிரமாலைபபாடல சொனனேனே- அதனதனிசசொலலில- 'தோடலவன்'என- தோ ணடுகின்ற அலவனென்று சொலலியிருக்கின்றா. அதனுல் - வளை தோணடும் அலவனென்றுயதுபோ லிவரும - கறகடகமென்றா.

இவ்வறுவகை ப்ரயோகங்களில ஒருவர் தமக்கிருக்குங குறைவுநீஙகு வதற்குளவவாறுய எவ்விடததிலிநத யநதரததைநாட்டி பூசிக்கவேண்டுமோ அந்த அந்தவிடத்திலவவாறு பூசிபபாராகிலதறகுரியபயனைபபெறுவரென்ப தாம்.

வினா.— பூஜித்து ஜபிபபினென்றீரோ-அது இபபாடலிலெங்கேசொன்னா.

விடை.— "களிறனுறுதயராசிகோளநாடிலேகாதசாநால்வருசசரோ" என் றார். இதனுலெநதவிடத்திலாவது- ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயநத்ரததை நாட்டுவாறுகில்- 'ஏகாதசாநாலவருச்சரோ' எனறார். இஙகே ஏகாத சம் எனபதை- ஏகம் தசமெனவும, நாலவரெனபதை- நாலுபடித தரமெனவுங்கொளளவையாகில- க - க0 - க00 - க000- என்று கும்- 'உச்சரோ' என்றதறகு- உச்சரிபபவரெனப் பொருள்கொளக. எனவே இதிறசொல்லிய நான்கு மஹாமநத்ரஙகளும்- ஆயிரம்உரு உச்சரிக்கவேண்டுமென்றுகிறது.— இதறகு -மநதரசாஸ்தர

ஶ்லோகம்.

ஸர்வதோபத்ரம் ஷட்கோணம் க்ஷீரம்
யந்த்ராதிவிந்யாஸதந்த்ராஸாயோ:।
ஆராத்யயந்த்ரம் ப்ரதிஷ்டா ஸஹஸ்ரம்
ஆகர்ஷணஜ்யோத்ஸ்நாவாரவாரணாம்॥

ஜீர்ணஸமயோர்த்யேஶ்வரகார்தார:
ஸ்ஸஹஸ்தஸாத்யபீஜம்வ்ருத்தமோஹநமுத்யே।
ஸர்வ்வ்ரணவஸமேதம் ஜப்யமப்யத்ர ஸஹஸ்ரம்
ஸ்ஸஸதீக்ஷ்ணத்ருஹம் தத்ருஷ்டமோவேஶ்யஸித்தம்॥

இந்த சுலோகங்களின் கருத்து.— இந்த மஹாமந்த்ரங்களை ஆயிரம் தரம் உச்சரித்தால் பூதாவேசமுதலிய கஷ்டத்ரங்களும் போய்விடுமென்பது. ஒன்று- பத்துக்குமேல் 'நாலவா' என்றது நாலு பங்குத்தரமாக- ௧00-௧000- ௧0000- ௧00000- மென்றும், அர்த்தங்கொள்ளலும்.— 'உதயராசிகோள் நாடில், 'நீதிசேர்' 'மாலைநீடுறும்' என்பதால்- 'உதயராசி' பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரிகளும், 'கோள்' நவக்ரஹங்களையும், 'நாடில்' மஹாயந்த்ரத்தில் ஸ்தாபித்தால்- 'நீதிசேர்' அத்தன் ஸ்வரூபம் தொழில் குணங்களுக்குரியபலன்களைகூட்டும்- 'மாலைநீடுறும்' என்பதால்- எந்தராசி, க்ரஹம், மந்த்ரங்களுக்கு - எந்தபலன் உரியதோ- அது ஒழுங்காய் பங்கமின்றி கிடைக்குமென்பதாம். எவ்வாறெனில்— வ்ருஷபம்சிவவாஹனமாதலாலொருவன் உழுதொழிற்குரிய மாடுகள்வ்ருத்தி அடையும்பொருட்டு-மாட்டுவியாபாரம் வ்ருத்தி அடையும்பொருட்டும், மாட்டுநோய்நீங்கவும், அபேக்ஷையுள்ளவன் இந்தராமஜாதகம் எழுதி அதிலிருக்கும் வ்ருஷபராசியில் அர்ச்சித்து பூசித்து-- அதற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை - ௧000 - உரு உச்சரிப்பனாகில் அவன்கோரிக்கைமுற்றுமென்றும், ஒருவன் குடும்பியாய ஸதீயுடனில்லெப்பெற்றவாழ்வையிச்சிப்பவனும். கான்வித்தையை இச்சிப்பவனும், விவாஹம் செய்துகொள்ளப்பட்டவனும், இம்மஹாயந்த்ரத்திலிருக்கும் மிதுனத்தை மனதில் பாவித்து- அதிலிணைபிரியாத அர்த்தநாரீச்வரரூபமாயிருக்கும் தேவதையை த்யானித்து- அதற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை-௧000- உரு உச்சரிப்பனாகில் அவனெண்ணப்படி கைகூடுமென்றும், நல்லஆபரணங்கள்பூண்டுகொள்ள இச்சையுள்ளவன்- இம்மஹாயந்த்ரத்திலிருக்கும் கடகராசியை அர்ச்சித்துபூசித்து-அதற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- ௧000- உருஜபித்து நடேசனை த்யானிப்பனாகில் அவன் நினைத்தபடிக்காகுமென்றும், கொலை, களவு, வஞ்சனை, பழவினைதொடர்புநோய், தன்னை அணுகாமலிருக்கும்பொருட்டும், துஷ்டரது கொடிய எண்ணந்தன்னைஅணுகாமலிருக்கும்பொருட்டும், எண்ணமுள்ளவர் அக்னி உருவமாய ருத்ராம்சம்பெற்று- மிதுனத்திலிருக்கும் கேதுவை த்யானித்து அர்ச்சித்து பூசித்து- அவர்க்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- ௧000- உரு உச்சரிப்பாராகில்அவர்கோரிக்கை நிறைவேறுமென்றும், தமக்கு குரு உபதேசம் பலிக்கும்பொருட்டும், தாம் உபாசித்ததெய்வம் ப்ரத்யக்ஷமாகும்பொருட்டும், மனக்கவலைநீங்கும்பொருட்டும், ராஜயோகம் சித்திக்கும் பொருட்டும், இந்தமஹாயந்த்ரத்தை த்யானம்செய்து அதில் கடகமாகிய கீர்த்திஸ்தானத்தினிற்கும்- தக்ஷிணாமூர்த்தி அம்சமாய் உச்சராகிய ராஜாவை- அர்ச்சித்து பூஜித்து த்யானித்து அதற்குரிய மூலமந்தரமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- ௧000- உரு உச்சரிப்பராகில் அவர்நினைத்தவாறுமுற்றுமென்றும், முத்து, மாணிக்ய வ்யாபாரஞ்செய்யும்பொருட்டும், பசு, எருது, முதலியகால்நடை வ்ருத்திசெய்வதற்கும் அந்தவிலங்கினோய்களைதீர்த்தற்பொருட்டும்- மாத்ருவம்சம் வ்ருத்தியாகும்பொருட்டும்- தோப்புவைக்கவும், கிணறுதோண்டவும், குளம்வெட்டவும், பயிர்வளம் நீர்வளம் மிகவும் - கப்பல்முதலியனசெய்யவும், விதை விதைக்கவும், இந்த மஹாயந்த்ரத்தை மனதில் த்யானித்து கங்

காதராரது ஜடாமண்டலத்திலவிளஙகுங் கடகசந்திரனை அர்ச்சித்து பூஜித்து அவர்க்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- க000 - உருஉச்சரிப்பாராகில அவா எததநித தொழில முற்றுமெனறும், இவவாறு பஞசாக்ஷரம நினறநடுஅறையை பக்கததில் சூழநத- வருஷபம், மிதுநம், கடகம, கேது, குரு, சந்தரன, இவாக ளுக்கெல்லாம பீஜாக்ஷரமாய நினறதா லிவாகளகுணந தொழிலாலுண்டாகும நன்மையெலாம் அனபாகளை அடையுமெனறும- 'மாலைநடுறும்' எனற தாலவருவிக்கபபட்டது.

ஸிம்ஹராசியினவிசேஷம.— சிஙகமானது- பரஹலாதனதுபாவனைப்படி தூணினிடததேதோனறி ஸாயஙகாலஸமயததில ஹிரணயனைகொனறு-இராத்ரிநாழிகை- ரு- இ மேல பரஹலாதனை அருளினினற முஹூர்த்தம். ஐநதுநாழிகை எனபதெவவாறேல- தக்ஷிணயநம் தேவாகடிரவெனறும, உத்தராயணம்பகலெனறுஞசொலவது- அதில தக்ஷிணயநஆதிகடசமாதமாதலின அது குருவுக்கு உசசவீடாயும், சநதரனுககு ஆட்சியாதலாலும, குருவும சநதிரனும் சிவாமசரூபததிறகு அதிபலமான உசச ஆட்சிஸதானமாதலின- அது தேவா ஸநதியாகாலமும, இரவில- ரு- நாழிகைவரையிலாதலின தேவா சநதிபோல- மனுஷ்யமாநததையுங்கருதி- தினம் ஸநதியாகாலததில சிவபூஜையே விசேஷமென்கிறது. அவவாறுடைய இரவில ஐநது நாழிகைககுமேல்-பததுநாழிகைககுள சிஙகத்தினகாலமாதலின அககாலையிலேயே - நாராயணனை வணஙகவேணடுமென்கிறது. இததனமையவாய சிஙகததை அககாலையிலிநத மஹாயநதரததில பரஹலாதனைபபோலவழுநது ஆசசிதது பூஜிதது அதறகுரியஅஷ்டாக்ஷரததை- க000- உரு உசசரிபபாராகில சிஙகததைக்கண்ட அலப மருகங்களைபபோல சதருககள அணுகாாகள. துஷடகரஹஙகளும், ஒருவனசாபமும, இடி தணணீா காறறு இவறறால யாதொரு ஆபததுகளும் சேரிடாது.

கனயாராசி- சிதாகாசரூபமாகிய ஸ்ரீமநநாராயணமூாததி தனனையேகதியெனறடைநத அன்பனா ரக்ஷிக்குமபொருட்டு மோஹினிரூபததோடு பக்ஷிஹீநாளாகிய அசுரனைவஞ்சிதது - தனதனபருககு அமுதீநத கனயாராசியை - தோணியினபேரிலிருபபவளாய் நினைத்து பராாததிதது- இம்மஹாயந்த்ரத்தி லர்சசித்து பூஜித்து அதறகுரிய அஷடாக்ஷரததை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகில- கோய், வறுமை, தளாசசி, அஙகஹீநம, முதலியவின்றி- அரோக தருடஸலக்ஷணமுண்டாய் தீர்காயஸும்பெறறுவாழவாாகள. இரவில்- க0- நாழிகைக்குமேல் - கரு - நாழிகைகருள நிசிவயாபகமான காலமாய் க்ஷீராபதியி லிருக்கும் தனது ஜோதிர்விமாநமே தோணியாயமைநதரூபமாதலின்- துலாராசி ஸ்ரீமநநாராயணமூாததிவடிவாய் அவரவர் இருவினைகளைச்சீர்தூக்கி நிறகும்ஸமகுணம்பறறியே- துலாததிறகு ஜலராசியெனபெயருற்றது. அநநீரில்சயநிப்பவர் ஸ்ரீதர ரென்பதுதோன்ற - சனிபகவானுக்கு உச்சராசி துலாமென்றும், அவா கரியவனென்ற முகுநதருருவாதலின் - ராத்ரி- கரு- நாழிகைக்குமேல்- உ0- நாழிகைசருள்ளாக ஸகலஜநங்களுக்கும் சயநகாலம் அதனுற்றான் அக்காலம் நிசியெனறும் ஸாவததுக்குந தள்ளுபடி

யென்றும், அந்நிதனையினகண்ணே பகலதுயககும் ஆஹாரத்தை ரகதமாக்கி உடமபெலாமபரவிவளாரக்ஷிககுமகாலம இதறகாதலின-அவவீசனுக்கு ரக்ஷணைதொழிலென றும ஆயிறறு. ஆதலால- துலாதவைத ஆரசிதது பூஜித்து-அதறகுரிய அஷடாக்ஷரதலைத- ௬000- உரு உசசரிபபராகில அநதபகதருககு துஷகாலமநீஙகி - சதகாலம மிகும வியாபாரவாததகம உயரும. விீணவலையினினறும விலகிவிடுவா. பிசருசாரமான துாதமேவதைகள சஙகாகுணஙகள அணுகாது, ஜலரோகமாவது, ஜலசணடமாவது, சேரிடாது. பூதபவிஷயதவாததமாநகாலமும அறிவா. துலாதநுல சனிசிறபதால அவாவிஷ-வெனுமாகாயததிறகு அதிபராதலால விஷ்ணுவெனும்பெயாக குரிமையாய-மும்மூாததிஉருவாய- ஸூாயபுதராதலாலும- யமனஸஹோதாராதலாலும-ஆயுளை அளககும. ஸூாயபுதரதவததினாலும- அவருககு ஆயுஷகாரகனென பபெயரமைநது- ஸவாதி நாலாஙகாலில நினறதால - ஸவாதி காறறுருபமாதலால - பதமநாபருருவாகிய சனிபகவான காறறு நக்ஷதரததி லேறியதால ஸ்ரீராமருககு வாயுகுமாராவாஹநமானாா. இததனைமையராய- சனிபகவானை மஹாயநதரததில தயாரிதது ஆரசிதது பூஜிககது - அவாககுரிய அஷடாக்ஷரததை ஆயிர முரு உசசரிபபாராகில சீராதது ரோயினறி நிஷகளஙகமான ஊனறதேோடும தீாசகாயுளுறறு-யமபாதையறறு-நிதயாநநததையடைவாாகள. மனுசருசுலமறறுறைவாாகள. "நிதுமசாமாலீறிறும" எனலாலஅஷடாக்ஷரததைசசூழநத நானகு ஆவரணஙகளாலும அதறகுரிய குணஙகள வருவிககபபடடன. வரிசசிகம விஷஜநதுவாதலால - நாகமெனககொளளபபடடது.

விஞ.— வருசசிகம தேளாய பாவிதமாயிருகக- அதைப பாமபெனச சொலவது எவவாறுறும.

விடை.— வருசசிகம விராடபுருஷனுசகு ஆணகுறிஸதாநமாய அது ராஹுவெனும பாமபிறகு அதிபலமான உசசஸதாநமாதலால. பாமபினவாககமெனறுகொளளபபடடது. வருசசிகம ராஹுவிறகு சசஸதாநமெனபதறகு-

சிணேநதிரமாலை.

நாகததுநடபுக கோனைமகரநாரியாழ
வேகநதருமவினமிருடாிகுடம- ஆகுங்கால்
உசசநதேறறுறபகைநணடாிமேடம
எசசந்தருநீசமேறு.

இதனால விருசசிகம பாமபுருவமெனறறிக.— வருசசிகாமசமான நாகததில சகராயுதன சயிததாலும - அநநாகம விராடரூபமாகிய உலகததைததாஙகுவதனாலும, கடல்கடைநதமுதீாததாலும, இரவி விருபதுநாழிகைககுமேல்- இருபததைநதுநாழிகைக்குள அதனகாலமாகையாலது உஷக்காலமாய, அககாலையில பரஜைகளுககுளள மனுகளஙகதவை எல்லாம் தான கவாநதுகொண்டு சிதததிலதெளிவிநதுகினறதாலிநத வருசசிகத்தை மஹாயநதரததில தயாரிதது ஆரசிதது பூஜிதது அதறகுரிய தவாதசாக்ஷ

ரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பராகில- விஷ உபாதி அற்றவராய பாம்பு, தேள், இவைமுதலியவற்றின விஷமபோககடிக்கும வல்லமையுடைய மந்தரஸித்தி பெற்று களங்கமற்ற சித்தத்தோடுவாழ்வா.— தநுஸ- - இடுப்பின்கீழகுதி யையுருவமாயும், இடுபபிறகுமேலொருபுருஷன கையிலவிறபிடித்து கலசயா வதாரமுஹூர்த்தமாயநின்று - ராத்ரி- உரு- நாழிகைக்குமேலுதயம்வரையி லிறறலால அககாலேயில உசைத்தில் தனுர்மாஸத்தில தெருமெழுகிப பூககள வைத்து அலங்கரித்தலும், தேவாக்கெல்லாம பூசைசெய்தலும, ஸர்வமவிஷ் ணுமயமஜகத என்றவாகயபபடி அக்காலம் சுத்தஸாத்மீககாலமாதலாலதறக தீசராகிய சாரங்கபாணியைவந்திப்பது வழககமாயவருகிறது. அப்படிப்பட் — தநுசை குதிரைவாஹநரூபவரும், விலவித்தை அப்யஸிப்பவரும், அந யராயுதத்தால தன்கருபபீடையில்லாமையையிச்சிப்பவரும், மஹாயந்தரத் தில தநுர்ராசியை த்யாநித்துஆர்ச்சித்துபூஜித்து அதறகுரிய த்வாதசாக்ஷரம் ஆயிரமுரு உச்சரித்து உபாஸிப்பனுகில- களங்கமற்றமனதுடன அவர்கோரி க்கைமுற்றும.— மகரராசியினவிசேஷம். மகரம மதஸ்யாவதார அம்சம்- அது நைமித்திக பரளயத்தில் பகதாளேயும, ஸகலவித்துக்களேயும், ஒரு சுபப லிலதாங்கிநின்று- வேதம்திருடிய அஸுரனேக்கொனறு- ஜகதரக்ஷணம்செய தமுஹூர்த்தமாயும, உத்தராயநத்தில தேவாககுதயமாய-ரு - நாழிகைக்கு ளளகாலமாதலாலும, அவவேளேயிறசெய்யும நித்யகாமாநுஷடாந ஒளபா ஸநம் முதலிய ஆநநிகங்களும், மீனுருவாகிய நாராயண பரீதியாய உதயத்தி லே ஸகலமதஸதரு மெநதஜாதியாருஞ்செய்யும அக்காலத்தியகாமமெல்லாம் வாஸுதேவ பரீதியேயாம. இத்தனமையவாய மகரத்தை- ஒருவன ஜலத்தி லுண்டாகும் அல்பவிஷ உபதரவமில்லாமலும், ஜலகண்டம்வராமலும, கிண று, ஏரி, குளம், முதலியவற்றிலஆபத்துவராமலும், கப்பல தோணி முதலிய திலலாபங்கிடைக்குமபொருட்டும-அவைகளுககு திமிஙகிலமுதலியவைகளா லிடையூறினறி காப்பாற்றுநிமித்தமாயும, தனதுபயிாகளுககுநீரவளமகுறை வில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், கோரிக்கையுள்ளவா இநதமஹாயநத்ரத்தில மகரராசியை தயாநித்து ஆர்ச்சித்து பூசித்து அதறகுமூலமநத்ரமாகிய த்வா தசாக்ஷரத்தை- ஆயிரமுரு ஜபிப்பராகில அவா பராரத்தனேநிறைவேறும்.— திருடர் உபதரவமில்லாமலும், க்ஷுத்ர சூநய காற்றுசசங்கை அணுகாமலிரு க்கவும், துஷ்டாகளேவெலலுதலபொருட்டும்அபஸவயவிதயாலாபாரத்தம்பெ றவும், மஹாவ்யாதிநீங்கவும், எண்ணமுள்ளவர் மஹாயநத்ரத்தை மனதில த யாநித்து- தமர் ராஹுவை அர்ச்சித்து பூசித்து- அவாககுரியமூலமநத்ரமா கிய- த்வாதசாக்ஷரத்தை-ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகி லவர் பரார்த்தனேமுற் றும். இநத குஜன் பூமிபுத்ரனுதலாலும், அக்நிரூபனுதலாலும், ரணசூரனுத லாலும், ஸ்ரீவாஸுதேவனது சக்ரஉருவாதலாலும, இநத அங்காரகனே யுதத த்தில் ஜயத்தின்பொருட்டும்,வயிற்றுநோய், ரக்தம், மூலம், ரணம், குத்தல, முதலிய ரத்தவியாதி நீங்கும்பொருட்டும், பூமிபலன் பலிக்கும்பொருட்டும், ஒருத்தி- தனக்கிருக்கும் ரக்த ச்ராவகம் இலலாமலிருக்குமபொருட்டும், மரு தப்ரஜையாகாமல தீர்க்காயுளுடன் புத்ரோதபத்தியாகும்பொருட்டும், பூமி

யுண்டாகும்பொருட்டும், வயாஜ்யம், த்வேஷமில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும்,
ஸதிரீஸௌச்யத்தின்பொருட்டும், ப்ரார்த்தனையுள்ளவன் இந்த மகரச் செவ்
வாயை- த்யானித்து ஆச்ரிதது பூஜிதது அவற்குரிய த்வாதசாக்ஷரத்தை ஆ
யிரமுரு உச்சரிப்பனுகில மனோபீஷ்டம நிறைவேறுமென்றும், இந்த அங்கா
ரகன் பூஸுதனுதலாலும், இவன அதயுச்சராயிருநதநக்ஷத்ரம் வஸுநக்ஷத்ர
மாதலாலும, இரட்டைராசியாதலாலும, களத்ரஸதாநமாதலாலும், உபகர
ணமெல்லாம் பூமிஅம்சமே பலதது நின்றதனுல- பூபுதரியே ஸ்ரீராமருக்குக்
களத்ரமானுள. இவவாறு 'மாலைநீடுறு' எனறதால - தவாதசாக்ஷரததிற்கு
அருகில் சூழநதபாரிஷதானுக்குள்ள குணஙகளையும், தொழிலகளையும், ஒழு
ங்காக வருவித்துககொளளபபட்டன.

இனி பரஹ்மசாயத்ரிககுரிய 'கோளும' 'இலலும்,' 'நாடு' 'நீதிசேர்'
'மாலைநீடுறும' என்றதால்- இந்நமநதரம பரஹ்மமயமாதலாலும, ஸாவலோ
க ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பரஹ்மாவையே அதிஷ்டாநதெயவமாக்கொண்டு
ஸாவாநுக்ரஹசக்தியோடு நிறபதாம்.— இதன் இனமாகியகும்பம- தேவர்
களுககு உதயமாய-௫- நாழிகைக்குமேல- ௧௦- நாழிகைக்குள்ளாதலாலும்
ஒருபுருடன்கையில பூரணகலசமவைததிருககும் மலரோனுருவாகியதை இம்
மஹாயந்தரததில தயானிதது- இதறகுரிய மூலமநதரமாகிய சாயதரியை ஆ
யிரமுருஜபித்து - ஆச்சிது பூஜிபபராகில ஜலபூரிதமான சாநதி கலசததில்
ஆவாஹிக்குநதெயவமெலலாம் பூரணுநுகரஹஞ்செய்யும- தாஹம, பசி, சோ
கம், சலேஷமம, இவைகளினுல துயருறுன், ஜலகண்டம், அடையாது- என
வும், மீனம, தேவாகளுக்கு உதித்து- ௧௦- நாழிகைக்குமேல- ௧௫- நாழிகை
ககுளளாதலின், அக்காலம் மாத்யாநநீககாலமெனறும, இநத ராசி வாலுந
தலையுமாய- ஒனறினவாலை ஒனறுகவவிககொணடிருபபதால - எநதகர்மங்க
ளிலும தெய்வ ஆவாஹநஞ்செயயுங்காலமெனறும், ஸநததி வருததி உருவா
தலின்- கல்யாணம்முதலிய வ்ருததிகரமான சுபகாரியஙகளெலலாம- அக்கா
லததில செயதால உததமபலந தருமென்றும, ஜகததில ஜநநவிசேஷதத்ால-
வேதா அம்சமாகிய மீனத்தை - மஹாயநதரத்தில தயானிதது ஆச்சிதது
பூஜித்து- அதறகுரிய மூலமநதரமாகிய சாயதரியை ஆயிரம உரு ஜபிபபானு
கில புதரபாசயமுணடாகும். யத்தனித்தகாரியங்கள நிறைவேறும்.— மே
ஷம்- பகல்- ௧௫- நாழிகைககுமேல- ௨௦- நாழிகைக்குளளாதலின்- ஸூர்ய
னுககு அதிகபலமான உச்சஸ்தாநமாதலாலும், அநத ஸூர்யன ஸாக்ஷாத வி
தியினுடைய அம்சமாதலாலும் - தரிமூர்ததிரூபமாதலாலும் லோகததில் பர
தயக்ஷதெய்வமாதலாலும, பீஜாக்ஷரமாகிய காயதரிக்கு அதிசபலகாலமான
தாலும, அதைஉரிமையாயுபாஸிக்குங்குலம- பராஹ்மணகுலமானதால்வந
தணாக்குமாத்ரம் மாத்தியாநநீகம் அகத்தியம செயவதென ஏற்பட்டதாலு
ம், அவாபுரியும் ஹவயகவயமெலலாம் அககாலையிறசெயவதெனவும, ஸகல,
தேவதாதாரமாம். ஆதிராசியாதலால- இதை ஒருவர் மஹாயநதரத்தில்ஆவா
ஹநமபண்ணி ஆசிதது பூஜித்து அதறகுரிய மூலமநதரமாகிய காயத்ரியை
ஆயிரமுரு உச்சரிபபராகில- ஜெய பால பாக்யம் வருததியடையும். ஆடு பசு

முதலிய ஸம்பத்துவர்த்திக்கும். அதன்றோய்நீங்கும்.— மீனத்திலிருக்கும சுக்ரன் மலரவன்பேராகி ம்ருதஸஞ்சீவிமந்த்ர ஸித்தியுள்ளவராதலா லிவரை இந்த மஹாயந்தரத்தில பாகயஸ்தானத்தில த்யானித்து அவற்குரிய காயத்ரியை ஆயிரமுரு உச்சரித்து அர்ச்சித்து பூஜிப்பராகில - களத்ரஸௌக்யமுண்டாம.— மேஷத்திலிருக்கும புதன்- வ்யாபார வித்யாகாரகனுதலாலிவாககுரிய காயத்ரியை ஆயிரமுருஜபித்து ஆராதிப்பவருக்கு - வ்யாபாரமும், வித்யாபலிதமுமுண்டாகும.— மேஷஸூர்யன ஸகலதேவாத்மகஸவரூபமாய ஆயுள்தெய்வமாதலாலிவற்குரிய காயத்ரியை ஆயிரமுரு உச்சரித்து மஹாயந்தரத்திலர்ச்சித்து பூஜிப்பராகில- தீர்க்காயுளை அடைந்து ஆரோக்யதருடகாத்ரமாய ஸகலசெல்வமும்பெற்றுவாழ்வார்கள். இத்தனையாய- பரஹ்மகாயத்ரிக்குரிய 'கோளும்' 'இல்லும்,' 'நாடு' 'நீதிசேர' 'மாலீநீடுறும' என்றதாலவருவிக்கப்பட்டது.

"இலநீதிசேர்" என்றதற்கு மற்றொருரை.— வீட்டை- ௧௬- பங்குபண்ணென்றபடிசெய்தால- நடுமுற்றம-௪-பங்குமவெளி, மற்றசுற்று நான்குபுறமும்- ௧௨- ராசியாம. அம்முற்றம் தெய்வஸ்தானமாதலாலதில கல்யாணம் பொங்கல, சாந்திகளெல்லாஞ்செய்துவருகிறார்கள். யாவரும்வீட்டுத்தெய்வமென்பது அந்தமுற்றமேயாம. ஒருசாந்தியில பாஹ்மஸ்தானத்தில் பூர்ணகலசமும், ருத்ரஸ்தானத்தில ஆசாரயரும், அக்நியும, பச்சிமபாகத்தில் தம்பதிகளும், உத்தரபாகத்தில ஸாதகங்களும் புரிவது இந்த அக்ஷரவிதிதான் - ஒரு ஜாதகத்தை எழுத முதல ஆயுள்பாரத்துத்தான பின்பு மற்றபலன்களையெல்லாம்பார்த்தெழுதவேண்டும. தீர்க்காயுளிபவன் சிவபிரானுதலாலும், யமனை உதைத்தபாதனுதலாலும், அக்கடவுளை ஆயுள்நீட்சியின்பொருட்டு த்யானிக்கவேண்டுமென்பதுதோன்ற - ஐந்தெழுத்தை-முதலிற்சொன்னார்.

இனி அவற்றை ஓர்யாகமாகக்காட்டுமாறு.— 'கல்' என்றதால- ஷீடேபீட பூஜைபண்ணி 'கடகம' எனலாலதன்பேரில கடம்வைத்து 'நீ' என்றபடி ஆசார்யாபேரிலாவாஹித்து 'தீ' என்றபடி-அக்நிமுகத்திலாஹுதிசெய்து 'சேரோடை' எனலால்- கடத்தின்பேரில தகடுவைத்து- -மா' எனலால்- விபூதியந்த்ரம் பக்கத்திலெழுதி ஒரோசாந்தியிலும் இந்த அறுவகை பரயோகங்களையும்செய்யவேண்டுமென்றுகிறது. முன்சொல்லியவிஷயத்திற்கெல்லாம் இவ்வறுவகை ப்ரயோகங்களும் வேண்டுவதுதான். இந்தசாந்தி பதினொருதினஞ் செய்யவேண்டும். பராஹ்மணர்கள பதினைந்துபோ ஜபம் செய்யவேண்டும். 'உதயம்' எனலால் - ஜன்மதினத்திறகும் - ௪, ௭, ௧0, இந்த தினங்களுக்கும்- உதயம்' எனலால- பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரியால், செய்யவேண்டிய ஷட்ப்ரயோகங்களும், பின்பு- 'ராசி' எனலால் - ஜன்மலக்நந்தவிர- ராசிகள் (௧௧) க்கும் 'ஏகாதசா' என்றபடி-ஏகாதசருத்ரங்களும் ௨- ௫- ௮- இந்ததினங்களில பாராயணமாத்திரமும்; 'கோள' என்றதால-நவக்ரஹங்களுக்கும் - 'நால்வா' என்றபடி - ௩- ௬- ௯- இந்ததினங்களில் நாலு வேதபாராயணமாத்ரமுஞ்செய்யவேண்டும். நாலுகேந்தரங்களிலும பரமோச்சக்ரஹங்கள் நாலவாநிற்பதாலவைகள விசேஷதினமென்றுயிற்று.

இந்த யந்த்ராராதநத்திற்குரிய ருத்விஜாள் லக்ஷணம்.

"உதயராசிகோஷ்டிலேகாதசாநாலவருச்சரோ" என்றால் - 'உதயராசிகோட்' கு - மஹாயந்த்ரத்தின் ஆராதநத்திற்கு - 'நாடில' பதங்களுடன் கூடும்படியாயிருப்பவரில் - ஏகாதசர் (கக) வரும், 'நாலவருச்சரோ' நாலவருயர்ந்த வருமாகயிருக்கவேண்டுமென்றுகிறது. உயர்ந்தவரென்றால் - நடுநிற்கும் நாலுக்கு மஹாயந்த்ரம் ஜபிக்கறதற்கு நான்குவகையாம். பரமபாகவதர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றுகிறது - இந்நால்வர் லக்ஷணம்.

பாகவதம்.

முதற்றன்மையர். மதமாகரிமுன்சொலவந்தருள்கார
கதையார்ந்தவுண்டுநெருந்தொருபெல்
விதமாருமவினைதொழிலவிட்டெழில்சேர்
பதநாடுமவணங்கினர்பாகவதர்.

இரண்டாந்தன்மையர். அறைநின்றசராசரமயாவுமெழி
னிறைநின்றஉருத்திருநேசமுறு
மிறையென்றறிகின்றவிலங்குமுளத்
துறைநின்றவருத்தமபாகவதர்.

மூன்றாந்தரத்தர். நிகரின்றிவளர்ந்தநெடுந்திருமால்
பகர்நின்றநலனபுசெயபண்புடையோர்
புகரொன்றியபுந்திகொள்பேதையொன்
றகமொன்றியவன்புசிநேகமருள.

நான்காந்தரத்தர் அறமார்மனையாரொடுமன்புசெயுந்
திறமாரொழின்மேவுசிறாரகளொடு
மிறையோரிவண்யாமெமதென்பதற
வுறைவோர்கருமுத்தமபாகவதர்.

பொதுத்தன்மையர்.

முதத்ரானவர்பிரமமொன்றெனநனிமொழிவார்
விதத்தைசோதருமுளத்திறனாவிராட்டினைநயப்பார்
பத்தரானவர்பரமவான்மாவெனச்சொலவார்
பத்தியோர்பகவானெனவேநனிபகர்வார்.

இத்தன்மையராகிய நான்குவித உபாஸனையுள்ள பக்தர்களே - ஜபத்துக்குரியரென்றதோன்ற - 'நாலவருச்சரோ' என்றுர்.

வினா.— இந்த யந்த்ரஸ்தாபநம் - வால்மீகரொருகே சொன்னுர்.

விடை.— க்ஷ்மாஸஹஸ்ரேதந்த பத்ரேணாஞ்சித தேஜ

ஸா । யயாவரேணத்வாநாம ஸுகீர்த்திர்வஜ்ரவாணிநீ ॥

க்ஷ்மா - தந்த - பத்ரேணாஞ்சிததேஜஸா - ஸ்ரேண

வஜ்ரவாணிநா - எனப்பிரித்து - 'க்ஷ' என்றால் - பூமிஸம்பந்தமானஸ்தாந

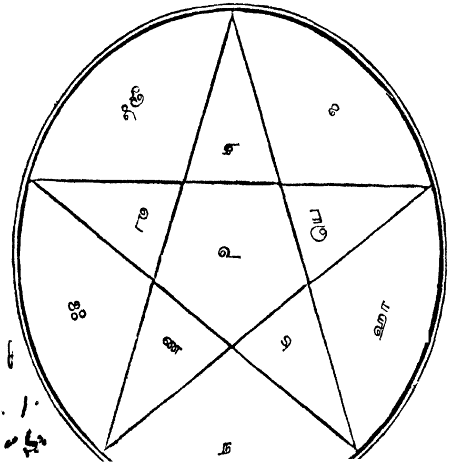
மென்றும், 'ஷ்மா' என்பதை - நடுக்குறையாய் - 'ஷ்மியா' என்கொ

ண்டு- ஜலந்தங்கிய ஸ்தானமென்றும், ‘தேந’ என்றதால்- உனனாலே என முன்னிலையிலென்றும், ‘சுசிதமேதஜஸாவ்ருதேண’ எனலால்-ரூபத்திறகு முக்யகுணம் அக்நியென்றும், அகநிபுதரனால எனலால- அக்நி புதானாகிய பாவகனுனவன் படபாமுகாக்நி, பவமானன என்பவன் ஸூாயனிடததிலுறையும் அக்நி, சுசி என்பவன-பூமியினிடததிலவழஙகும அகநி, இநத மூன்றகநிகளில்- பூமியினிடத்தில்உறையும்- சுசி எனனுமசநியினிடதசென்பதுதோனற ‘புத்ரேணமிததேஜஸா’ எனறுமசொனனா. இதனால அகநியினாலே-எனறும் ‘வரேண’ எனலால- வரணமெனகிற எழுத யோசயமானவெனறதால- தகடு முதலியவறறினால-‘வஜ்ரபாணிநா’ எனலால- வஜ்ரபாணியென்று விபூதிமுதலிய தூளவஸ்துககளுககு - மநதரவாத பநதுககடடின ஸமகஞாநாமமாதலால- தூளகளினாலென்றும். இநதஆறுவகை ஸதாநஙகளினாலும, மஹாயநதராநுஷ்டாநம்செயவாராகில் -‘யதாவரேண’ எனலால - எவவாறாய் த்யாநிதது பூஜிக்கிறாாகளோ - அவவாறாயபேறடைவரெனச சொனனா.

விஞ.— இநத ஒருபாடடில்வவளவுதாதபரிடம அடஙகியிருநததே-இது போன்றுளபாடல- இதர நூலகளிலும கேட்க விருமபுகிறேன.

விடை.— இதுபோன்றவை அநேகம்நூலி லிருககினறன. அவறறுள

கணபதிமஹாயந்த்ரம்

மஹாஸ்காந்தம்.

விநாயகர்காப்பு

கடச்சக்கரச்செம்முகமைந்துளான்
சகடச்சக்கரத்தாமரைநாயகன்
அகடச்சக்கரவின்மணியாயுறை
விகடச்சக்கரன்மெய்ப்பதம்போற்றுவாம்.

விளங்குகின்றபத்தக்ஷரந் தங்கியநல்லமுகமாகிய கோணங்களின்முனைந்தனு ளிருப்பவனும் - வண்டியினுருளைபோன்றபதும யந்த்ரத்திற்கு - அதீசனும், நடுவிலிருப்பதாகிய- நேத்திரஸ்தானத்திலாகத்தின் சிரோமணிபோல பிந்து உருவுமாகிவீற்றிருக்கும் விகடசக்கரக்கணபதியின் மெய்ப்பதங்களை நமஸ்கரிப்போம் என்க.

விநாயகமூர்த்தியின் பொருட்டு பிரணவத்தை ஆதியாகக்கொள்வது எவ்விடத்திலும் உரியதேயாம். "ஐந்துளான்" என்றதால்மேற்கூறிய பத்தக்ஷரங்களுள்- ஐந்தக்ஷரம் கடவுள்பெயரென்றும்- இந்த ஐந்தெழுத்தும் உள்ளிருக்கவேண்டுமென்றும் - ஏனையஐந்தனுள்- மூன்று முதலிலும், இரண்டு ஈற்றிலும் இருக்கவேண்டுமென்று மந்த்ரசாஸ்த்ரம் கூறுகின்றது. முதலிற்கும் மூன்றெழுத்துகளும் ஓம் மஹா - நடுவில (ரு) எழுத்துகளும் கணபதயே ஈற்றிலுள்ள (உ) எழுத்துகளும் - நம- என்பவை. இங்ஙனம் பத்தக்ஷரங்களையும் குருமுகத்தில் உயத்துணர்ந்துகொள்க. மேற்கூறிய பிந்துவடிவம் ஸகலபாஷைகளிலுமுள்ள எல்லாவெழுத்துக்களுக்கும் ஆதாரமாதலால் இன்றியமையாதலக்ஷ்யமாம் இந்தயந்தரத்தை முறையாய் நன்குணர்ந்து அதிலுள்ள மஹாமந்தரமதுவை ஆத்ம த்யானமாக விதிப்படிக் கணிக்கும் உத்தமர் எல்லாநன்மையையும் எண்ணியவாறு அடைவரென்பதுகருதி- "மெய்ப்பதம்" என்றார். நமதுகம்பனெனுங் கவிஞர் பெருமான் கூறிய ஸ்ரீராமஜாதக கவிதையில்- "களிறனன்" எனச்சிறப்பித்தவிசேடமும்- பரணவத்தை ஒட்டியதெனக் காண்க. "அகடசக்கு" என்பது- நடுசக்கு நேத்ரமெனக்கொண்டு- நடுவணதாகிய உள்ளக்கண் எனலால- அஜபாவர்ணமென்றாயிற்று. "அரவின்மணி" என்பது-உபமேயத்தொகையாய் பிந்துவடிவாகியபிள்ளையார் சுழிக்கு ஆயிற்று. தசாக்ஷரமென்பது தசசக்கரமெனத்தொடைநோக்கியாயது.

இத்தனை முற்றும் உரைக்கிற பெருகுமாதலின் கூடியவரையில சுருக்கிக் கூறினம். சுபமஸ்து.

ஐந்தாவது உரை - முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௫	வ்தி	விதி
௮	௩0	ஸதானமா	ஸதாநமா
,,	௩௧	ஸதானம	ஸதாநம
௯	௨௧	இதனருதது	இதனைகருதது
௧0	௧0	ஞடைநி	ருடையநி
௧௧	௧௫	பலதிதரு	பலததிரு
௧௨	௨௬	உடனமுநதி	உடனமுநதி
,,	௩௧	சசதி	சநதி
௧௩	௬	பாகதுதை	பாகததை
,,	௧0	தெனன	தெனன
௨0	௩௪	சோநத	சேராத
௩௨	௨௩	உறுய	உறும
௩௩	௧௯	ரிடததில	ரிடததில